

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 27. јуна 2013. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,
- оптужени Тадић Ђуро,
- бранилац оптуженог, адвокат Дијана Хајдуковић Росић.

Од сведока су приступили, према извештају који нам је достављен, **приступили сведоци-оштећени**:

С [REDACTED] Д [REDACTED], А [REDACTED] Ш [REDACTED], З [REDACTED] Д [REDACTED], Ф [REDACTED] Р [REDACTED] И [REDACTED]
В [REDACTED] Т [REDACTED] Х [REDACTED], С [REDACTED] К [REDACTED] и М [REDACTED] Ц [REDACTED].

Нису приступили сведоци:

Ш [REDACTED] А [REDACTED], Д [REDACTED] З [REDACTED] а, Ш [REDACTED] Х [REDACTED], С [REDACTED] Ш [REDACTED] ћ, Х [REDACTED] Ш [REDACTED]

По обавештењу Министарства унутрашњих послова Унско-санског кантона Федерације Босне и Херцеговине, Ш [REDACTED] А [REDACTED] је због [REDACTED] оправдано спречен да приступи на претрес; Д [REDACTED] З [REDACTED] од оца [REDACTED], због болести оправдано спречена да приступи на претрес; Ш [REDACTED] Х [REDACTED] због породичних обавеза, [REDACTED] спречен да приступи на претрес; С [REDACTED] Ш [REDACTED] и Х [REDACTED] Ш [REDACTED] су уредно позвани, а суд није обавештен о разлогима спречености сведока да приступе на данашњи претрес.

За позване сведоке Ш [REDACTED] Х [REDACTED] и А [REDACTED] В [REDACTED], који имају пријаву [REDACTED] није достављен извештај о уручењу позива.

Ми имамо једну измену, ја сам о томе обавештена пре претреса, да нису приступили сведоци чији је долазак најављен, С [REDACTED] Ш [REDACTED] и Х [REDACTED] Ш [REDACTED] или је приступила Т [REDACTED] Х [REDACTED] која је рекла да неће доћи.

Да ли постоји, тужиоче, браниоче, окривљени, да ли постоји нека сметња да се Т [REDACTED] Х [REDACTED] саслуша на данашњем претресу?

Заменик тужиоца: Што се тиче Тужилаштва, нема никаквих сметњи.

Председник већа: Нема сметњи, добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

НАСТАВЉА СЕ главни претрес пред неизмењеним саставом већа у кривичном поступку против окривљеног Ђуре Тадића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. став 1 КЗ СРЈ у вези чл.22. КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, КТО 3/13 од 08.04.2013. године у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Председник већа: Т.Х. је замолила да буде прва испитана. Да ли сте сагласни?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Јесмо.

Заменик тужиоца: Да.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку испита сведок Т.Х.

Сведок-оштећена Т.Х.

Председник већа: Позвајете сведока. Тужиоче, нама овај записник о саслушању сведока Т.Х. пред истражним судијом Кантоналног суда у Бихаћу од 05.06.2011. године...

Заменик тужиоца: читак, није? Ја се извињавам, ни у поновном достављању није читак.

Председник већа: Само да погледам још једном?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Није ни мој примерак, баш не може да се.. Ако постоји могућност да се то, трећа страна је читка, али друга никако. Ако постоји могућност да се то мало појача.

Сведок-оштећена Т.Х.: Добар дан.

Председник већа: Добар дан.

Сведок Т. [REDACTED] X. [REDACTED] чији идентитет је утврђен на основу личне карте издате у Босни и Херцеговини, број [REDACTED]. Је ли тако, Т. [REDACTED]?

Т. [REDACTED] Ви сте дали Ваше личне податке када сте саслушани у Бихаћу пред Кантоналним судом, а саслушани сте и након тога пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона Бихаћ дана 16.06.2006. године и тада сте дали Ваше личне податке. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

Сведок-оштећена Т. [REDACTED] X. [REDACTED]: Не.

Председник већа: Сведок Т. [REDACTED] X. [REDACTED] са личним подацима као на записнику Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ од 16.06.2006. године, без измена.

Т. [REDACTED], ми смо Вас позвали као сведока-оштећену, да Вас саслушамо на главном претресу. Као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато, о учиниоцу, кривичном делу и чињеницима, које ће се утврђивати током овог кривичног поступка. Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико бисте тим одговорима себе или близког сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. Дужни сте да суду пријавите сваку промену адресе. Да ли се заклињете да ћете пред судом говорити истину и да нећете ништа прећутати?

Сведок-оштећена Т. [REDACTED] X. [REDACTED]: Да ли морам прочитати ово?

Председник већа: Не морате.

Сведок-оштећена Т. [REDACTED] X. [REDACTED]: Заклињем се да ћу говорити истину и о ономе свему што ми је познато и да нећу ништа прећутати.

Председник већа: Опоменута да је дужна да говори истину, да не сме ништа прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело, упозорена да није дужна да одговара на питања, којима би себе или лица из чл.94. став 1 ЗКП-а изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да је дужна да суду пријави сваку промену адресе, након положене заклетве, у смислу чл.96. ЗКП-а, изјави:

Тахира, Ви сте били очевидац овог догађаја.

Сведок-оштећена Т. [REDACTED] X. [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: У коме сте и сами повређени, је ли тако?

Сведок-оштећена Т. [REDACTED] X. [REDACTED]: Да.

Председник већа: Дали сте исказе већ два пута, ево овде у присуству тужиоца, окривљеног, браниоца окривљеног, да ли можете да се изјасните пред судом о чињеницима којих се сећате, а у вези овог догађаја? Изволите.

Сведок-оштећена Т. [REDACTED] X. [REDACTED]: Поштована судија, могу ли ја сјести?

Председник већа: Можете, можете, свакако, примакните столицу.

Сведок-оштећена Т.Х.: Хвала. Ја сам била присутна на том мјесту, ја сам уствари рођена у [REDACTED], а удата сам у [REDACTED] девет километара и ту сам и живјела и имала кућу, [REDACTED]. И 23. маја 1992. године ми смо добили у року од два сата ултиматум да се иселимо из својих кућа и сви смо отишли у Бихаћ са најлон кесом, и ја и син и човјек и цјела наша комплет Мјесна заједница, осим неких људи који су остали. Међу њима је био и мој свекар и свекрва, остали су код куће, били су болесни и нису тај дан отишли. Ми смо отишли код моје заове у Бихаћ, која је живјела исто у стану од тридесетак квадрата са својом породицом. Није ни она имала шта, чиме нас дочекати и ми смо се тако ту смјестили једно пар дана, када нисмо имали ни да пресвучемо ту робу у чemu смо дошли. Онда преко људи који су већ одлазили сутрадан или прекосутра у Рипач, они су, каже ми смо отишли па смо себи донели гардеробу, јер су били пунктови. И та војска је одобравала улазак поново у Рипач. И ја сам се такорећи упутила да и ја донесем гардеробу за сина, за себе, за мужа, овај, да се једноставно можемо обући.

Председник већа: Т.Х. да ли можете само одмах, ради прегледности записника, која војска? Кажете, та војска, да ли можете да определите, која је војска у питању, чија војска?

Сведок-оштећена Т.Х.: Војска Републике Српске. И мислила сам на кратко да дођем, на сат, два времена, пошто сам пешице долазила, да се задржим код куће. Међутим, свекрва и свекар ми кажу, „нас нико није дирао, хајде да преноћиш са нама, па да сутра идеш са нама, и ми бисмо отишли у Бихаћ“. И ја нисам имала ни телефон, мобилна телефонија ни ови нису радили кућни телефони, нисам се могла ни са ким консултовати, него они су ипак старији и ето да послушам њих. И ја сам ту преноћила. Сутрадан смо све троје кренули и нисмо више могли изаћи. Ето тако сам ја остала ту, заробљена.

Председник већа: Кажете, нисте могли да изађете.

Сведок-оштећена Т.Х.: Не.

Председник већа: Ко Вам је забрањивао?

Сведок-оштећена Т.Х.: Забранила нам је војска, Војска сада Републике Српске није дозволила да изиђемо.

Председник већа: Ко Вас је обавестио да не можете да изађете?

Сведок-оштећена Т.Х.: Не знам, на пункту, када смо дошли на тај пункт, нису више они били људи који су, које сам ја јуче видјела на пункту када сам ушла, тада су били други.

Председник већа: Да ли је била у питању војска или полиција? Да ли Вам је то познато?

Сведок-оштећена Т.Х.: Па биле су, мислим да је била војска.

Председник већа: Изволите даље.

Сведок-оштећена Т.Х. И мислили смо, биће за два дана можда, за три, већ ће бити отворен тај пут за излазак. Међутим, тада је то било коначно. Одмах је почeo убрзо напад и на Бихаћ, 12. јуна и сваки дан се чинио горим. Увело се онда обавезно и јављање ујтру у 8, навече у 6, у 18 часова, тако да то више није било нешто за поднети, такав вид, овај, живота. Нас је ипак било 86 ту мјештана, када смо сви били по списку том. Увела се и радна обавеза, такорећи, пресилни рад, на који су сви млађи, способни, одлазили.

Председник већа: Т.Х. кажете, нас 86 је било.

Сведок-оштећена Т.Х.: Да.

Председник већа: Да ли мислите вас 86 који сте боравили у месту Орашац или у месту?

Сведок-оштећена Т.Х. У мјесту, у мјесту Рипач.

Председник већа: Значи 86 пописаних лица бошњачке националности који су живели у месту Рипач?

Сведок-оштећена Т.Х.: Да.

Председник већа: Да ли су у том месту били само припадници бошњачке националности?

Сведок-оштећена Т.Х.: Не.

Председник већа: Не?

Сведок-оштећена Т.Х.: Не.

Председник већа: Изволите даље.

Сведок-оштећена Т.Х. У том мјесту је, не знам колико је било становника српске националности, колико је било и хрватске националности и бошњачке, не знам, није ми познато то. И тада се уводи тај пресилни рад, где смо ми ишли када је лијепо вријеме, по киши нисмо ишли радити. И онда смо ми одилазили, увек су били чувари који су нас и, такорећи полицајце, који су нас одводили и доводили и до тог 23. септембра, када се догодило, догодио се масакр, гдје смо ми тај дан ујутру се на уобичајено мјесто окупили и смејстили се у превозно возило трактор, гдје смо одвежени и тако тресли смо шљиве, купили и око 4 сата, можда чак и око пола 4, увијек је овај, с времена на вријеме, нећу рећи сваки дан, али можда сваки други или тако некако када остане неке хране из можда подјеле по линијама српске војске, дође и нама храна. Ми смо тај дан исто очекивали да ће нам доћи храна.

Председник већа: Да ли вам је увек долазила храна у исто време?

Сведок-оштећена Т.Х.: Па ту, сат времена, пола сата, није каснила више.

Председник већа: У колико сати, да ли можете да се сетите?

Сведок-оштећена Т.Х.: Па обично је било око 3 сата, међутим, тај дан је већ било 4 сата, 16 часова, значи послеподне, није ништа дошло. И гдје сам се ја задесила на том мјесту, била је једна старија жена, која нас је окупила, уствари није нас окупила, него нам је предложила да попијемо кафу, али та кафа је била од јечма, не права кафа, да се не би погрешно протумачило, да смо сјели окупљени за кафом. То је била кафа од житарице, јечма, где се јечам попржio, самлео и таква се кафа пила. И овај.

Председник већа: Само да ли можете одмах, која жена Вас је позвала и кажете на том месту. На ком месту?

Сведок-оштећена Т.Х.: То је жена из Орашца, из Орашца, Војић се презива, њен син је био просветни радник, учитељ у том мјесту и њега су прије можда на двје, три ноћи, не зnam тачно, али сам тако чула, да су одвели јој сина и унука и остала је снаха, она и још двије унуке и унук. Нас је ту било једанаест на том мјесту.

Председник већа: То место, да ли је то био воћњак где вас је она позвала где сте се налазили?

Сведок-оштећена Т.Х.: То је било изван воћњака, једна ливадица, пред кућом, пред кућом, фактички двориште, двориште куће, тога „Бега“ Војића, то му је назив, овај надимак, „Бег“, тога просвјетног радника. Овај, окупили смо се ту да попијемо ту, није било, само се усуло у шалицу, када је са моје десне стране дотрчала дјевојчица од својих осам година, Селма Кулдија, сада се презива, а била је Колаковић и потихо нам је рекла, „иду неки непознати људи, можда ће нас поубијати“ и ја сам се само онако окренула, видјела сам осам лица маскираних, да су репетирали аутоматске пушке, уз повике да траже неког Изета Војића који је исто мјештанин ту, псујући нам мајку и да ће нам бити задња кафа. Одмах је почела пуцњава.

Председник већа: Можете ли само одмах, Т.Х., да нам кажете, колико је вас тада било, где сте седели, колико су они били удаљени од Вас и одакле су нашли?

Сведок-оштећена Т.Х.: Било нас је 11.

Председник већа: Испред куће сте седели?

Сведок-оштећена Т.Х.: Ту где смо сви сједили испред куће.

Председник већа: Јесте били сви близу један другога?

Сведок-оштећена Т.Х.: Врло близу, врло близу, у пречнику можда једно 3,5 до 4 метра.

Председник већа: А они одакле су дошли, из ког правца?

Сведок-оштећена Т.Х. Они су дошли са моје лијеве стране, то је.

Председник већа: Да ли је то иза куће, испред куће?

Сведок-оштећена Т.Х. То је испред куће, испред куће и ми смо били испред куће, али је то са главног пута, са главног пута, један прикључни пут, где се долази тој кући, тако да ми нисмо видјели, ја сам рецимо сједела као сада Ви, као сада ми овдје и нисам видјела, да та дјевојчица није дошла, ја можда не бих ни ја преживјела.

Председник већа: Да ли можете само одмах да нам кажете, да ли се тај асфалтни пут, ту постоји асфалтни пут, је ли тако?

Сведок-оштећена Т.Х. Тако је.

Председник већа: Да ли се асфалтни пут налази изнад куће или испод куће гледајући са лица, значи с предње стране куће где сте Ви седели?

Сведок-оштећена Т.Х. Он се налази испред куће, испред.

Председник већа: Асфалтни пут?

Сведок-оштећена Т.Х. Тако је.

Председник већа: А колико је удаљен тај асфалтни пут од куће?

Сведок-оштећена Т.Х. Па можда једно, шездесетак, седамдесет метара, то је моја пројјена.

Председник већа: Толико има?

Сведок-оштећена Т.Х. Толико има.

Председник већа: Од тог асфалтног пута до куће се значи долази тим макадамским путем?

Сведок-оштећена Т.Х. Тако је, тако је, тим путем.

Председник већа: Изволите даље.

Сведок-оштећена Т.Х. Ту су настали рафали, јауци, повици, псовке.

Председник већа: Дакле, они су нашли, почели су да пуцају, је ли тако?

Сведок-оштећена Т.Х. Тако је.

Председник већа: Колико су били удаљени од Вас у моменту када почину да пуцају?

Сведок-оштећена Т.Х. Од мене су били четири метра, госпођа која је сједела испред мене она је исто тако можда била на два метра, тако да није било ни шансе да преживи.

Председник већа: Да ли су они сви били заједно, један поред другог у групи или су били мало удаљени један од другога?

Сведок-оштећена Т.Х.: Они су, они су били у паралелном положају.

Председник већа: Паралелно?

Сведок-оштећена Т.Х.: Значи паралелно њих осам и у том ја крећем, ја крећем напријед.

Председник већа: Само ми објасните, Т., кажете, било је паралелно њих осам.

Сведок-оштећена Т.Х.: Тако је.

Председник већа: Кажете, уочили сте да их је било осам. Да ли сте у том моменту уочили или сте касније сазнали, што се тиче бројке, то нам је важно?

Сведок-оштећена Т.Х.: Не, у том сам моменту, у том сам моменту уочила да их је одмах било осам.

Председник већа: Јесу били сви маскирани?

Сведок-оштећена Т.Х.: Сви су били маскирани.

Председник већа: Можете ли да нам описете, како су били маскирани, како су били обучени и да ли се сећате шта су имали од оружја?

Сведок-оштећена Т.Х.: Оружје је све било аутоматско, биле су капе црне на главама, само са прорезима за очи и уста. Остало више је све било покривено, јер су били униформисани.

Председник већа: Да ли су сви имали исте униформе?

Сведок-оштећена Т.Х.: Не, неко је, то не могу бити сигурна, то не могу бити сигурна да Вам сада кажем, да ли су имали сви исте, не могу Вам то потврдити. Када се то дододило, ја сам, ма то су све секунде биле, ја сам коракнула можда четири до пет корака и онда сам прво рањена у ногу, на два мјеста. Тада ми је, тада сам посрнула, подбочила се на руке. Е тада сам добила један, једну прострелну рану у руку, с вањске стране, где сам ја трајни инвалид и морам то да гледам цијели живот и да се увијек подсећам и када сам ја добила, када сам посрнула и пала на руке, подбочила, онда сам добила тај рафал у руку. Тада ми се рука аутоматски окренула,

задњи је део предњи, предњи је био позади. У том моменту сам сјела и видјела човјека који је био иза мене, X...N...X... коме је текла крв из ушију, из уста, из носа и скоро је на моје ноге пао.

Председник већа: Он је исто био испред куће, је ли тако, T...?

Сведок-оштећена T...X...: Чује се пуцњава, више ту нису њих четворица, четворица су отишла даље, значи само су ту остала четворица, када сам се ја искренула, па сам видјела X...

Председник већа: Да ли сте уочили у моменту када задобијате повреде, колико њих пуша у Вас?

Сведок-оштећена T...X...: То нисам уочила.

Председник већа: Нисте уочили?

Сведок-оштећена T...X...: Јер све се дододило с леђа. Ја тада видим кућицу од пса и један ћумас за кокоши, смјештај, код нас се у Босни и Херцеговини каже ћумас. Ја се увучем ту између та два комада дрвеног тог смјештaja за пса и за те кокоши и један запаљиви метак пада у грахорику, то је љуска од граха, где су ова нана и њена снаха прије на дан испучиле, можда су и истукле тај грах и ту оставиле грахорику. Тада се запалила та грахорика и ја нисам хтјела да изгорим жива, пошто се ту ухватио јако велики пламен. Ја се премјештам, крварим, али сам ту руку аутоматски стисла своју руку и пузећи се на колјенима и рањена сам и у ногу, али некако на том боку, десном, ја пузим и улазим у кућу, где.

Председник већа: Колико је удаљена кућа од тог места?

Сведок-оштећена T...X...: Можда једно три, четири метра, ништа више.

Председник већа: Од те оставе?

Сведок-оштећена T...X...: Од те, тако је. И мене дочекују повици, „овамо, овамо“, не знам ко ме зове. А ту је та дјевојчица, дјевојка, дјевојчица, да ли је имала својих 15-16 година или је имала и 17, не знам тачно, Ш...В... и њен брат, који су били случајно остали, још да залију један ибрик те кафе јечмене и када су то видјели, они су се скрили испод степенице. Обичај је такав у нас да под степенице се стави један застор, па се ту нешто стави, остави али да се не види стави се један застор и тако су они под тим се скрили. И они мене позову ту, ја се исто мало скријем.

Председник већа: Уђете ту испод степеништа?

Сведок оштећена T...X...: Уђем ту, све то нешто врло кратко траје, можда 5 минута, можда 3 минута све је то паника. У том моменту се убацује запаљива флаша у кућу где то експлодира и настаје пламен. Они мени кажу идемо ми у шуму, ми знамо где ћемо пошто и нису ноћивали у тој својој кући па нећу рећи сваку ноћ него с времена на време су ноћивали а некад су и у тој шуми ноћивали изнад куће.

Председник већа: Можете ли само да нам кажете јел Вам познато зашто?

Сведок оштећена Т.Х.: Нисам питала, ја нисам њих ни знала нити сам с њима контактирала. Ја сам рекла ја не могу, ја сам рањена, ја ћу искрварити ви одите, ви сте добро. Ја се враћам поред свих лешева.

Председник већа: Излазите испред куће?

Сведок оштећена Т.Х.: Излазим из те куће, прелазим преко свију лешева којих гледам да су сви мртви, пребацујем се у кућу испред значи испред, прелазим тих свих можда једно 40 метара, улазим у другу кућу која је и она је удаљена од пута можда 20-30 метара, али је она сад до пута уз пут главни.

Председник већа: Паралелно са путем.

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је. Ја улазим у такву кућу где су прозори били отворени, стакла су била на прозорима значи нису били полупани нити изгорени, скривам се у неки ормар спаваће собе и ту видим на прозору с моје унутрашње стране ја видим шта се дешава ван. То је све трајало тих 20-так то је све било око 16,20 значи. Све је било готово до 10 до 5 јер сам имала сат. У оделу радном сам имала цепић, јер сам прије тога оставила сат пошто сам опрала руке и тачно сам видела да је било 10 до 5 када се они онако покупљају, одилазе и ја видим да и ти чувари Милан Иванчевић звани „Лисо“, Жељко Шобот и Милан Пепић и они онако хитно се пакују да одлазе.

Председник већа: Можете само да нам појасните одмах Т. где су они били пре тога? Ви кажете гледате из те куће с прозора и видите шта се дешава. То нам опишите од момента када улазите у ту кућу шта сте видели? Где имате, шта видите, који део, да ли део између те куће и куће испред које је претходно била пуцњава, или видите простор према путу, према ауто путу? Кога видите тамо?

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је. Према путу сам видјела значи „Голф“ бјели.

Председник већа: Да ли знате чије је то возило?

Сведок оштећена Т.Х.: Не знам чије је власништво углавном су долазили с тим возилом Милан Иванчевић звани „Лисо“, Жељко Шобот, је ли сад и Милан Пепић не знам али за њих двојицу знам.

Председник већа: Да ли видите још неко возило ту?

Сведок оштећена Т.Х.: Ту нисам видела никакво возило.

Председник већа: А трактор којим сте довежени, где је трактор?

Сведок оштећена Т.Х.: Трактор је био у другом воћу, у другом воћу које смо ми већ завршили тамо је трактор остао.

Председник већа: То нам је исто јако битно да ли можете да нам описете конфигурацију тог терена и однос, положај тих зграда и тих воћа. Јер помињу сви сведоци горње и доње воће. Шта се подразумева под горњим воћем, где се оно налази, где се налази доње а све у односу на ову кућу где се догађај десио и асвалтни пут.

Сведок оштећена Т.Х.: Доње је воће уз доњу страну цесте.

Председник већа: Тог асфалтног пута?

Сведок оштећена Т.Х.: Тог асфалтног пута који води за Кулен Вакуф. А горње је воће с горњу страну пута, значи када идемо од Бихаћа према Вакуфу то је са десне стране а ово је са лијеве. А када идемо из Вакуфа према Бихаћу онда је то доње воће са десне стране а горње са лијеве. То се односи и на то с које стране пута.

Председник већа: Дакле, када се креће, да ли можете то да нам појасните од Рајиноваца када се креће према Бихаћу асфалтним путем, кућа В.М. званог „Бег“ да ли се налази са леве или десне стране, да ли је изнад асфалтног пута или испод.

Сведок оштећена Т.Х.: Она се налази на левој страни и то је изнад асфалтног пута.

Председник већа: Добро. Од асфалтног пута дакле, шта је пре те куће, шта се налази? Да ли неки воћњак, да ли ова кућа у којој сте се Ви сакрили?

Сведок оштећена Т.Х.: Налази се та кућа у којој сам се ја прије значи и поред, од овог пута значи иде пут према тој М. кући, јел М. јел сам добро.. „Бега“?

Председник већа: М.В.

Сведок оштећена Т.Х.: Иде значи пут али је прије тога има до асфалта имају куће нормално у коју сам се ја ту једну сакрила.

Председник већа: А доње воће значи у истом правцу.

Сведок оштећена Т.Х.: У истом је правцу.

Председник већа: У истој линији али испод асфалтног пута.

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је.

Председник већа: Добро. У моменту Ви кажете било нас је 11 испред куће.

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је.

Председник већа: Колико вас је укупно довежено на радну обавезу и где су остали?

Сведок оштећена Т.Х.: Укупно нас је ујутро било седам. Међутим, сви су други покупљени и тако је било укупно онда 26, а седам их је било који су дошли, можда је то и неки инсистикт био у људима да тај дан не дођу, јер па не знам, не знам шта се догодило зашто их је дошло само седам, међу којима сам и ja.

Председник већа: Добро. У моменту само нам то објасните...

Сведок оштећена Т.Х.: 26 нас је дошло тачно из Рипча на трактору. У том моменту када сам настрадала било нас је 11. Сви други су радили у неком другом још вођу.

Председник већа: А где су та друга вођа била?

Сведок оштећена Т.Х.: Изнад куће, значи изнад куће.

Председник већа: Одмах изнад куће.

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је.

Председник већа: А да ли је било неког у том доњем вођу?

Сведок оштећена Т.Х.: У том доњем вођу су била мислим три човека или два. Није ми познато ко је остао углавном само знам за С.И. да је он остао у том доњем вођу је ли он остао због физиолошких потреба ту, или је остао због нечег другог ја не знам. Али то је то.

Председник већа: Добро. Изволите даље.

Сведок оштећена Т.Х.: Када сам видјела да они тако хитро, хитро желе да оду са тог мјеста ја сам, ту је можда једна степеница од својих 7 или можда чак и 5 степеника, ја сам то једва прешла јер сам почела да слепим због губитка крви или због тлака, не знам због чега. Мени се све замаглило, почела сам слабо да чујем. Почела сам да застајем да немам уопште снагу. Сишла сам до улазних врата и тако сам једноставно њима с њихових значи леђа, њима сада окренута сам била леђима, ја сам онако узвикнула „немојте ме овдје оставити“. На њиховим лицима сам видела запрешаштење.

Председник већа: Кome сте се конкретно обратили? Тим маскираним лицима?

Сведок оштећена Т.Х.: Не.

Председник већа: Него овим чуварима вашим?

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је. Ту је настао тајац онако неколико тренутака да ли зачућеност што ме виде или због неког размишљања не знам, ја не знам то због чега је настао тај тајац. И онда је Пепић Милан рекао нећемо те оставити. И рекао је дословце „дођи овамо да те замотамо у ову“ пошто смо се, то је било јутро хладно, сви смо се пуно обукли зато што смо били на отвореном трактору. И ту је била и моја и кошуља коју сам ја скинула јер је онда нагло сунце угрејало јако, не знам колико је било степени али је стварно грејало. И замотали су ми они руку Пепић

Милац да не би окрварила ауто и рекао је превешћемо те до амбуланте у Рипчу. Сјела сам ја и они су тако хитро упалили ауто и кренули. У пола пута не знам како им се можда учинило да сам умрла. Не знам који је од њих то коментарисао ако је умрла куд ћемо је избацити овдје. Ја сам онда рекла „живи сам“. Дошла сам у Рипач и у амбуланти тада је било особље српске националности где нисам могла ја ући у амбуланту као Бошњакиња да се превијем, него сам била под орахом испред амбуланте на носилима извађеним и ту ми је превијена неком ватом рука.

Председник већа: Т. [REDACTED] да ли је неко рекао да не можете да уђете у амбуланту или сте Ви то закључили?

Сведок оштећена Т. [REDACTED] X. [REDACTED] Није ми нико рекао да не могу да уђем дословце овако „ви не можете да уђете јер сте Бошњакиња“. Него, будите ту, овдје ћемо Вас превити. И замотана ми је рука и одвежена сам онда кући санитетским возилом. Моја кућа је удаљена од амбуланте можда једно стотинак или 150 метара ето тако сад говорим где сам била у кући 9 дана када ми до 02.10. сам била у својој кући, 01.10. ми долази у кућу [REDACTED] који ме пита да ли ја имам пасош. Ја сам рекла да имам пасош, да ли га могу добити а ја ћу тебе превести у Дрвар у болницу. Ја сам рекла да ћу му га дати. Зашто је њему био потребан пасош и због чега ја не знам. Мене је човек превезао у Дрвар 02.10. био је петак и ту ме примио П. [REDACTED], доктор Г. [REDACTED] мислим да му је [REDACTED] име и мени се рука већ била инфицирала. Одмах ми је рекао да ће се то највероватније ампутирати. Ја сам онако заплакала из свег гласа и нисам желела да ми се сече рука. „Ми нећемо никога силити“ рекао је, „али ако доживите сепсу остаће Вам рука на Вашу одговорност, Ви знајте шта следи“. Ја сам тада имала 28 година и као млада жена ја знам да нисам имала избора. Сада, ја знам да ћу умрети ако добијем сепсу али тај некакав избор смрти, ето нисам рекла да сам одувлачила него сам продужавала на такав начин јер сам тамо могла погинути или сам могла умрети код куће или ево сад у болници. И то је на томе остало. Нисам оперирана, никакав хируршки захват није урађен. Примала сам ињекције пеницилин и након не знам можда једно десетак дана мени се то почело мало повлачити, зарастати рука иако је то био ружан прелом, то су се обе кости мимоишле и рука је била краћа за 6 цм и то је тако зарасло. Тек.. мислим зарастало је. Тек 10.12. дошао је међународни црвени крст из Книна јер је моја породица упорно мене тражила у Бихаћу у седишту међународног црвеног крижа или крста, и овај и дошли су двије девојке које су мене пронашле и ту сам ја евидентирана да би у тој болници сусрела и једну тако дивну жену покој јој души, А. [REDACTED] Ш. [REDACTED] звана „[REDACTED]“ која је прије на дан сломила кук и била кревет до кревета и она је једина комуницирала са мном у тој соби у првим данима. Јер ја сам се звала својим именом и презименом и остали пациенти су нерадо са мном говорили док није прошло извесно време. Међутим, А. [REDACTED] Ш. [REDACTED] она ми је помогла на тај начин што је, што су њена деца за моју помоћ коју сам јој додала чашу воде или нешто друго што сам јој додала, њена деца су моју робу прала када би се ја пресвукла и чак су ми купили папуче и купили ми четкицу за зубе, то не могу да не кажем и ја сам се ту задржала до 21. јануара 1993. године, где сам у размени дошла „сви за све“ у Бихаћ. Та је жена за мном плакала као да сам јој рођена кћерка. И ето до дан данас ја живим у Бихаћу на тој адреси. Са тим се теретом носим, траумама које сам проживјела и свим осталим што ме среће у животу. Овим бих ја завршила своје излагање.

Председник већа: Т. [REDACTED] постављаће Вам питања тужилац који је предложио Ваше саслушање у својству сведока, затим бранилац, окривљени, евентуално уколико има питања, а на крају председник већа и чланови већа. Али ја бих Вас само замолила

на крају Вашег излагања да, уколико сте у могућности, да ето укратко објасните, изложите Ваше лечење након размене, хируршке интервенције које сте имали, повреде које сте задобили и Ваше тренутно здравствено стање.

Сведок оштећена Т.Х. Ја када сам дошла у Бихаћ, значи 21. јануара, одмах сам се након десетак дана док сам се нагледала свог сина који је тад имао 6 година, био је са оцем у Бихаћу, нећу да плачем. Поносна сам на свог сина јер је све то храбро издржао. И након 7 дана обратим се у нашу државну болницу где сам одмах усликала своју руку, међутим, та слика већ сам рекла била је рука краћа за 6 цм, те су се кости једноставно мимоишле у том праску па сви су се зачудили откуд сам то могла тако да ми неко не пружи никакву помоћ, да се то одмах не оперира и онда сам морала чекати још 5 дана јер су са ратишта пристизале топле ране а моја се већ тад третирала као хладна рана за коју треба заказати операцију. Ја сам онда сачекала тих неколико дана и онда сам тек у фебруару месецу оперирана где сам онда држала шипке, плочице и на тај начин се ето продуљила рука за тај центимера и пол, док су се ишчистиле тако да је мени рука мало дужа, није краћа за 6 цм, него за 4,5 и то сам значи држала годину дана, одмах сам и кренула на психолошку помоћ. Међутим, у том моменту није било ни стручњака за психолошку помоћ. Све се то, тек се рат распласао и све је било усплахирано, ко је коме тад могао помоћ, све се нешто тако брзо одигравало, дан за дан се кад осваниш ујутру не знам дал ћеш омркнути, кад омркнеш не знаш дал ћеш осваниuti, да би се онда мени драстичне тегобе јавиле након рата где сам се требала вратити у нормалан ток живота. Тад настаје мој највећи проблем да не могу, немам сна. Ја спавам а не спавам, ја видим људе, доживљавам све то, проживљавам, цела ми је породица узбуњена била тако да сам била једно време и на одјелу лечена, па онда изиђем па онда се опет мало то, док нисам, ја сам онда 8 година сам ишла на психотерапију два пута месечно, где сам учила како савладати таква стања у којима нисам ја могла наћи тад излаз. Али уз помоћ доктора који су образовани, који су прошли, ја сам се вратила донекле у нормалан живот, јест да постоји ситуација коју ја не могу. Ово је велики тренинг био за овај посјет, велики тренинг и хоћу рећи мог психичког стања, није ово све лако. И тако да мислим да ћу издржати, да ће бити добро.

Председник већа: Т.Х., ми имамо у списима решење општине Бихаћ центра за социјални рад Унско-санског кантона да сте Ви цивилни инвалид рата.

Сведок оштећена Т.Х. Тако је.

Председник већа: И да сте разврстани у инвалиде четврте групе са инвалидитетом од 80% трајног почев од 01.06.2003. године.

Сведок оштећена Т.Х. Да.

Председник већа: Добро. За ове повреде које су констатоване ми поседујемо лекарску документацију. То су те повреде које сте задобили и касније сте били, видим и на овом психолошком третману. Да ли је то све што можете да изнесете у Вашем исказу. Тужиоче изволите са питањима.

Сведок оштећена Т.Х. Да ли ја могу само мало воде?

Председник већа: Можете, како да не.

Сведок оштећена Т.Х.: Хвала.

Заменик тужиоца: Добар дан. Ја сам Снежана Станојковић заменик тужиоца за ратне злочине. Пре свега бих хтела да Вам се захвалим што сте се данас одазвали позиву и не бих да Вас много задржавам, само, детаљно сте изложили све ово што сте проживели, само ме интересује један детаљ. Наиме, да ли сте када се то све завршава и када Ви гледате да ли из куће у којој сте се сакрили, да ли уопште видите шта је са овим лицима која су пузала на цивилно становништво? Јел Ви њих у том каснијем периоду уопште видите?

Сведок оштећена Т.Х.: Не.

Заменик тужиоца: Не?

Сведок оштећена Т.Х.: Не. У ствари, ово сам заборавила рећи. Могу ли се исправити? Прије него што сам видјела да се Иванчевић Милан, Шубот Желько, Пепић Милан да се они приближавају ауту ја сам кроз тај исти прозор видјела ауту које је наишло у које се трпају, смјештају се значи људи који су дошли да нас поубијају, који су нас ту, и они одлазе у правцу Вакуфа, то сам изоставила.

Председник већа: Јел сте видели само један ауту?

Сведок оштећена Т.Х.: Само је један ауту био. Ја сам видјела један.

Председник већа: Да ли можете да опишете то возило?

Сведок оштећена Т.Х.: Мислим да је било црвене боје, ето колико се сјећам, не знам можда постоји и у спису, мислим да је било црвене боје.

Председник већа: Хвала. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Ево ја имам записник о саслушању сведока од 04. јуна 2001. године, то је ово што...

Председник већа: У истрази.

Заменик тужиоца: Јесте. Па само ако дозвољавате само да подсетим сведокињу, ништа значи. Каже, дошло је једно ауто путничко, сиво чини ми се да је у питању.

Сведок оштећена Т.Х.: Сиво или црвено.

Заменик тужиоца: Сиво кажете овде.

Сведок оштећена Т.Х.: Сиво. Могуће да је било сиво, не знам ето сада, можда сам то заборавила. Вероватно сам заборавила. А једно је ауто дошло.

Заменик тужиоца: И само ми још реците, док Ви седите и пијете ту јечмену кафу и долази девојчица која обавештава видите тих 8 наоружаних лица јел сам тако добро разумела?

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је.

Заменик тужиоца: Кажите ми колико је, да ли видите иза њих нешто?

Сведок оштећена Т.Х.: Не, не.

Заменик тужиоца: Значи само то?

Сведок оштећена Т.Х.: Само то.

Заменик тужиоца: Хвала толико.

Председник већа: Браниоче изволите.

Адв. Дијана Ђајдуковић Росић: Хвала, ја немам питања.

Председник већа: Добро. Реците ми да ли можете да набројите имена неких лица тих 11 који су били са Вама испред куће?

Сведок оштећена Т.Х.: Могу, почећу од себе. Значи Х. Т., па ћу ићи редом свију их видим. До мене је Ш. З., после мене је, после З. је М. С., после М. С. је Ц. И., после Ц. И. ту је Б. и С. Ш., значи први је Б. друга је С. Ш. Ту долази ова стара мајка, па њена снаха.

Председник већа: Не знате њено име?

Сведок оштећена Т.Х.: Не знам њихово име. Џевојчица се зове Албина.

Председник већа: Они су В. јел тако?

Сведок оштећена Т.Х.: В. сви. У средини се налази К. С., Р. М., Ш. Х. је одма била до С. Ш., ту се завршава круг са Х. Н. који затвара тај круг.

Председник већа: Они су сви лишени живота?

Сведок оштећена Т.Х.: Сви су лишени живота осим мене и Р. М. а М. је умро прошле године, рахмет му души.

Председник већа: Добро, кажете остала лица су била у горњем вођу?

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је.

Председник већа: Да ли можете да нам набројите имена неких од њих који су били у горњем вођу?

Сведок оштећена Т.Х.: У горњем вођу је био Д. М. Д. М. то су два брата. Био је Ш. Х. био је Д. ћ. Е. и Д. А. исто два брата, не знам више ко је био.

Председник већа: Кажите ми, од ових маскираних лица која су пуцала на Вас, да ли сте касније у разговору сазнали са неким и ако јесте, с ким сте причали ко су била та лица и да ли можете неке карактеристике да нам опишете оних, рецимо, који су остали четворица и она четворица која су отишла према горњем вођњаку?

Сведок оштећена Т.Х.: То не знам, не знам.

Председник већа: Нисте упамтили ништа што се тиче ни висине ни године старости, старосне доби?

Сведок оштећена Т.Х.: По мојој процјени то су били млађи људи, јер су били физички јаки, мислим физички, шта хоћу тиме рећи физички, значи кретали су се брзо, и то је то.

Председник већа: Кажете четворица су остали?

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је.

Председник већа: Они су сви нашли истовремено?

Сведок оштећена Т.Х.: Истовремено и ту је било раздавање, четворица су остала код нас, а четворица су продужила.

Председник већа: Након што су сви пуцали, јел тако?

Сведок оштећена Т.Х.: Сви су запуцали и онда су четворица остала а четворица су отишла.

Председник већа: Добро, да ли Вам је познато, након тога кажете да сте видели да они одлазе, да ли су се вратили, да ли сте видели да се неко враћа?

Сведок оштећена Т.Х.: Ја не, јер кад се то све завршило, десет до пет, да, 10 минута до 5, вјерујем да смо ми, па не знам да ли је то прошло пет минута или десет од пет сати, јер смо већ у Рипчу били ми око шест, то је шта знам, 45 минута је најмање вријеме које се утроши за долазак из тог дјела у Рипач или ето, то је моя процјена.

Председник већа: Да ли сте уочили да неко од њих има на опасачу нож или бомбу или тако нешто?

Сведок оштећена Т.Х.: То не, то не, нисам, нисам.

Председник већа: Добро, кажите ми да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу и да ли истичете неки имовински захтев?

Сведок оштећена Т.Х.: У сваком случају ја се придружујем гоњењу, јер свако ко је учинио било какав злочин или не знам ти какву нечасну радњу треба одговарати.

Председник већа: А да ли истичете неки одштетни захтев?

Сведок оштећена Т.Х.: Да.

Председник већа: Накнаду штете?

Сведок оштећена Т.Х.: Накнаду штете.

Председник већа: На име чега, реците нам да ли можете да определите и износ?

Сведок оштећена Т.Х.: Нисам Вас добро разумијела.

Председник већа: На име чега тражите накнаду штете, на име оштећења здравља, претрпљених болова?

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је, на име, на трајни инвалидитет, на претрпљену душевну бол, на посљедице које ја сад имам.

Председник већа: Да ли опредељујете износ те штете коју потражујете, можете ли да определите сада или ћете то накнадно?

Сведок оштећена Т.Х.: Ја ћу то накнадно.

Председник већа: Добро. Ок rivљени да ли Ви имате неко питање за сведока? Можете овде поред браниоца.

Опт.Ђуро Тадић: Госпођо, рекли сте да је било с горњу страну воћа четири человека, а да су четири била на доњу страну до пута, до воћњака десно. Ко је ту био, дал Ви познате?

Председник већа: Питала сам то ок rivљени, рекла је да не може да препозна јер су сви били маскирани.

Опт.Ђуро Тадић: Часни суде, то је било што су ова двојица били, што су помагали „јој браћу погинућемо овде, стрељаће нас“, ја сам их госпођо зовнуо и они су пришли мени и ја сам их спасао. Нисам ни знао да ли је Мусиман, да ли је Србин. Из мене је био буразер.

Председник већа: Ок rivљени питања само, а можете уколико имате неке примедбе да кажете да имате примедбу на исказ сведока и да истакнете о којим се примедбама ради, а значи можете да формулиште само питање. Изволите.

Опт.Ђуро Тадић: То толико.

Председник већа: Да ли имате неке примедбе на исказ сведока, да ли имате нешто да приметите?

Општ.Ђуро Тадић: Немам примедбу.

Председник већа: Изволите седите.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Само једно питање, рекли сте да су сви били униформисани, да ли можете да се сетите, не питам какве униформе су имали, да ли су биле можда једнобојне или шарене, да ли тога можете да се сетите? Знам да је то тренутак да Ви се окренете, бежите, да ли су сви били у истим или у различитим, значи да ли су неки имали, хајде да кажем, униформе које су некад носиле ЈНА, да ли се сећате? Ако се не сећате, није проблем.

Сведок оштећена Т.Х.: Не сећам се.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Кад се завршило то видели сте ову тројицу који су били ваши, хајде да кажемо чувари који су вас пазили.

Сведок оштећена Т.Х.: Да.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Они у овоме нису учествовали, јел тако, у овом пуцању?

Сведок оштећена Т.Х.: У овом пуцању ја их нисам видјела у близини.

Члан већа -судија Драган Мирковић: Је ли ових осам људи већ отишло, ових осам војника кад сте Ви повикали за њима?

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је, они су, ја сам.

Члан већа судија Драган Мирковић: Чекали сте, значи, да прво оду они?

Сведок оштећена Т.Х.: Они су већ отишли, ја сам, када се да отворит овај прозор, ја са унутрашње стране видим све шта се дешава вани без да провирим ван.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Значи, они су се појавили тек кад су ових осам отишли?

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је, они су отишли и ја сам онда тек видјела да они хитро, хитро журе и да се купе да ће и они отић, ја сам тад изишла па шта Бог да, ето.

Члан већа-судија Драган Мирковић: И још једно питање, кажете тог дана нису сви дошли који су били позвани на тај рад?

Сведок оштећена Т.Х.: Нису.

Члан већа судија Драган Мирковић: Колико људи није дошло?

Сведок оштећена Т.Х.: Само је дошло седам.

Председник већа: А касније су доведени и остали, јел тако?

Сведок оштећена Т.Х.: На силу су сви други доведени.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Да ли сте чули пре тога, ово село одакле је овде окривљени, то је место Рајиновци јел тако, да ли сте то место Рајиновци, да ли је то у близини негде, јел знате то место?

Сведок оштећена Т.Х.: Не.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Није.

Сведок оштећена Т.Х.: Оно није у близини Рипча, то је у близини Вакуфа.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Вакуфа?

Сведок оштећена Т.Х.: Да.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Да ли сте чули у међувремену да ли је било, међу вама да ли се причало да је дошло до неког убиства неких српских бораца или масакра, јесте ли чули неку причу пре тога, пре, пет, шест дана пре тога или два дана, или три дана, јел се причало можда да је било неких борби околи Вакуфа и око Бихаћа?

Сведок оштећена Т.Х.: Около Вахуфа не, није било уопште борби.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Значи око Бихаћа.

Сведок оштећена Т.Х.: Једино је на Грабежу било.

Члан већа-судија Драган Мирковић: На Грабежу.

Сведок оштећена Т.Х.: Грабеж је био тај на коме су се борбе водиле. Али још хоћу овај један детаљ да... само што ме увијек... тако ми дао некакав тај... Када смо ми ујутро дошли да идемо, један полицијац је изричito нагласио „сви морате доћи, идете још данас и никад више“. У мени се то нешто, дало ми ма све оно што нећу да размишљам. Када чујете нешто што каже „ово је данас и више никад“, мени је то нешто наговјештавало идући на тај рад, увек сам размишљала о тој реченици која другима није толико у ухо ушла, ја се и сад најежим од тог повика „још данас и више никад“.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Јесте ли можда разговарали са овима касније који су преживели а који нису хтели да дођу, зато што тог дана нису хтели да крену, јесте ли чули у разговору?

Сведок оштећена Т.Х.: Е то не знам зашто нису хтели.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Зашто одједном толики број људи одједном има тај анимозитет да крене?

Сведок оштећена Т.Х.: Тако је, тако је.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Да нису они нешто знали што Ви нисте знали?

Сведок оштећена Т.Х.: Можда су нешто знали што ја нисам знала.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Јел није раније било проблема, јесу ли сви долазили?

Сведок оштећена Т.Х.: Не, сви су долазили и прије на дан, сви смо ишли, и чак смо се навече у превозу договорили шта ћемо можда понијети ако неко има комад круха и да једемо шљиве и крух. Тако да ни сама не знам зашто нас је само ујутру било тако мало, али су се они тако по Рипчу, била је једна кућа у којој је већина Муслимана била смјештена и они су отишли тамо и људе су на силу покупили и довезли. Ето, хоћу само да кажем да ме та реченица увијек ме до тог момента ко да сам нешто предосjeћала да ће се можда догодити ружно, а то се и догодило.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Хвала, ја више питања немам.

Председник већа: Само да Вам предочим Т. да нам не остане неразјашњено, Ви сте рекли, када сте саслушани пред тужиоцем Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ на записнику дана 16.06.2006. године, да сте видели да су то лица старосне доби 25, највише до 35 година, да сте гледајући са прозора ове куће видели једног без маске који је био старији, да је имао тада 45 до 50 година, висине око 170 цм, црн и са брковима, да је био у униформи, исто тако што је униформа ватрогасца бледо сиве боје.

Сведок оштећена Т.Х.: Бледо, тачно блиједо-сиве боје, то је био један који је био без маске.

Председник већа: Дакле, само је један био без маске?

Сведок оштећена Т.Х.: Само је једно лице, али након проласка ове четворице, када се већ та, ту се пуцњава та завршила, значи све је побијено. Ја сам се скрила у ту кућу и отишли су даље, он се након тога, кад сам ја провирила из те куће кроз прозор прије тог бацања те запаљиве флаше, нисам видјела да ли је он бацио, нисам видјела не могу да кажем.

Председник већа: А да ли сте га видели, да ли је он остао испред куће?

Сведок оштећена Т.Х. Не.

Председник већа: Тај без маске или је отишао у воћњак?

Сведок оштећена Т.Х.: Отишао је даље, нисам га видјела, нисам га видјела.

Председник већа: Значи, он је отишао. И кажите ми само, навели сте исто тако да су као што сте и рекли сада на претресу да су неки побегли кад се запуцало, неки су побегли 30 метра од места пуцњаве, али су их ту стигли и убили. Видела сам како леже мртви.

Сведок оштећена Т.Х.: Видјела.

Председник већа: Где сте видели, одакле сте видели и да ли сте видели колико лица лежи мртво?

Сведок оштећена Т.Х.: Када сам се вратила из те куће да се пребацим у кућу испред те, ја сам видјела да лежи прво Х.Н., не мало, не дugo, можда једно два метра, три лежала је З.Ш., тридесетак метара сам видела Х.Ш. била је [REDACTED], ближе те хрпе је била Ц.И., она се само превалила, Ш.Б. и С. и они су се само превалили.

Председник већа: А где су били, јел можете тачно да нам опишете где је ко био, ко је био иза куће у воћњаку, ко испред куће?

Сведок оштећена Т.Х.: Испред, све је испред, све се догодило испред куће, то је широка ливада која је..

Председник већа: Дакле ови што су бежали кажете и до тридесет метара, они су исто бежали испред куће према асфалтном путу, јел тако?

Сведок оштећена Т.Х.: Не, према ширини њиве, то се разило онако, не знам, моменат тај и свако трчи, дал овамо, дал онамо, да ли, ко је погођен одма је пао, тако.

Председник већа: Добро, значи испред, непосредно испред куће сте набројали ко је био?

Сведок оштећена Т.Х.: Набројала сам значи Х.Н., З.Ш., С.М., Х.Ш. је била најдаља, тамо ближе тог где смо сједели био је Ш.Б., Ш.С., Ц.И. и ова породица [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED], то су биле старије жене?

Сведок оштећена Т.Х.: Старија жена, њена снаха, невјеста.

Председник већа: Значи имамо: В. В., Ф. В., С. В. и А. В.

Сведок оштећена Т. Х. Е тако је.

Председник већа: А. В. је била најмлађа, годиште? Да ли се сенате, да ли сте видели како је она погинула?

Сведок оштећена Т. Х. Она је била уз мајку, значи она је била уз мајку, ја сам чак мислила да она има и 12 година, то је тако напредна дјевојчица била да је она крупна била, изгледала онако.

Председник већа: Она је била најмлађа, јел тако?

Сведок оштећена Т. Х. Она је била најмлађа.

Председник већа: Нисте видели када је у њу пуцано и где је?

Сведок оштећена Т. Х. Не.

Председник већа: Значи пуцано је у њу испред куће?

Сведок оштећена Т. Х. Да.

Председник већа: Добро. Кажите ми само још. Да ли има још неко накнадно неко питање да постави? Речите ми, што се тиче трошкова поступка, да ли испостављате трошкове и да ли тражите трошкове, да ли сте имали неке трошкове за долазак и да ли тражите да Вам се ти трошкови надокнаде?

Сведок оштећена Т. Х. За долазак и смјештај нисам имала никаквих трошкова, дошли смо организовано, овдје смо лијепо примљени и хвала вам на свему.

Председник већа: Немате никакве трошкове у повратку, трошкове за исхрану, до када оставјете овде?

Сведок оштећена Т. Х. Поново ћemo се вратити како смо и дошли и то је то.

Председник већа: Добро.

Констатује се да сведок не тражи трошкове за долазак, изјашњава се да су сви сведоци дошли организовано и да никакве трошкове није сносila лично.

Ја Вам се захваљујем. Уколико буде било потребно, ми смо добили извештај да Ви нећете данас доћи и онда смо ми размишљали да Вас позовемо следећи пут када буду саслушани и још неки учесници овог догађаја, који су већ осуђени за овај догађај као и други очевици, нама су тек јутрос јавили да Ви долазите.

Сведок оштећена Т.Х. Ја сам се одлучила да дођем баш због тога што остало преживјела сам али нећу рећи, једину сатисфакцију у свом животу видим у својој дјеци, све остало је ништа од живота. Сваки моменат када нешто хоћу да урадим, да подигнем нешто ја не могу својом руком и одмах се сјетим свих догађања, ја знам да се све ово могло дрогодити и у саобраћајној несрећи али проживљено стање ме толико оптерећује да живи сам, а нисам жива. Ето, то је то.

Председник већа: Т.Х. ја бих Вас замолила дакле уколико буде било потребно ми ћемо Вам послати позив, ако не треба нећемо Вас звати, а уколико буде било потребно, уколико се појави потреба за неким суочењем са осталим сведоцима или са саокривљенима који су правноснажно осуђени за овај догађај, ми ћемо Вас позвати и ја бих Вас молила да се одазовете позиву суда.

Сведок оштећена Т.Х. Нећу ништа обећати, када буде све ћемо знати да ли ћу моћи доћи или не.

Председник већа: Ми можемо уколико се појави потреба да Вас саслушамо поново и видео-линком и да извршимо суочење, али што се тиче суочења то је најбоље урадити непосредно на претресу. Ја Вам се захваљујем пуно.

Сведок оштећена Т.Х.: Хвала и Вама.

Председник већа:

Сведок Х. Т. се отпушта и истој се дозвољава да се удаљи из суднице.

С.К., она је такође очевидац.

Сведок оштећена С.К.

Председник већа: Добар дан С.К., дајете ми Вашу личну карту да утврдимо Ваш идентитет.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем сведока оштећене Кулдија Селме. Сведок К. С. идентитет утврђен на основу личне карте број издан од државних органа Босне и Херцеговине.

Изволите Вашу личну карту.

Са личним подацима као на записнику.

Селма, да ли има неких измена у Вашим личним подацима од када сте дали Ваше личне податке на записнику Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ, када сте давали Вашу изјаву?

Сведок оштећена С. К.: Не.

Председник већа:

Са личним подацима као на записнику Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ од 27.11.2007. године, без измена.

С. позвали смо Вас као сведока оштећеног да Вас саслушамо на главном претресу у вези догађаја због кога се води овај кривични поступак, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, не смете прећутати ништа од онога што Вам је познато у вези извршиоца, догађаја или чињеница које се утврђују у овом кривичном поступку. Давање лажног исказа представља кривично дело а ипак дужни да одговарате на питања уколико бисте одговорима на та питања довели, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, кривичном прогону Вашег блиског сродника, дужни сте да суду пријавите сваку промену адресе и да ли се заклињете својом чашћу да ћете говорити истину и да нећете прећутати ништа што Вам је познато у вези извршиоца, кривичног дела и чињеница које се утврђују у овом поступку?

Сведок оштећена С. К. Да, заклињем се.

Председник већа:

Опоменута на дужност казивања истине да не сме ништа прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело, упозорена да није дужна да одговара на питања уколико би тиме себе или лице из члана 94 став 1 ЗКП-а изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да је дужна да пријави суду сваку промену адресе, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а изјави:

Селма, Ви сте били очевидац овог догађаја.

Сведок оштећена С. К. Да.

Председник већа: Дали сте Ваш исказ на записнику дана 27.11.2007. године. Изволите, изјасните се о свему ономе чега се сећате у вези овог догађаја, овде на главном претресу, у присуству тужиоца, окривљеног и његовог браниоца. Уколико Вам је згодније, можете да седнете.

Сведок оштећена С. К. Ја сам хтела Вас да замолим због психичког мого стања и због лакшег, тачнијег мого причања, ја бих хтела да одговарам на питања, ако је могуће, ако не, ја ћу причати.

Председник већа: Добро, Ви сте дали исказ детаљно, детаљно сте описали овај догађај. Са садржином Вашег исказа упознати су и заступник тужбе, као и окривљени и његов бранилац. Да ли можемо да констатујемо, да ли Ви остајете у свему што сте тада рекли, при свим наводима Вашег исказа који сте тада дали када сте саслушани?

Сведок оштећена С. К. Да, да.

Председник већа: Да ли можемо да констатујемо да сведок остаје у свему при свом исказу?

Констатује се да сведок К. С. изјављује да остаје у свему при исказу који је дала пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона Бихаћ на записнику дана 27.11.2007. године, у присуству Кантоналног тужиоца, а жели да одговара на постављена питања.

1.

Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан, Снежана Станојковић, заменик тужиоца.

Сведок оштећена Селма Кулдија: Добар дан.

Заменик тужиоца: С., ја бих пре свега хтела да ми одговорите, у време када се догодио спорни догађај, Ви сте имали колико година?

Сведок оштећена Селма Кулдија: Осам.

Заменик тужиоца: Осам година? И како сте то дали на записнику пред Кантоналним тужиоцем, само ми реците, када видите те наоружане људе који се приближавају према кући где се Ви налазите, кажите ми, како су изгледали ти људи?

Сведок оштећена С. К. Маскирани су били, ишли су брзим кораком, са пушкама у рукама, држећи их према вису, ја како сам видјела прву тројицу што иду према тим кућама, ја сам везивала патику, скочила сам одатле, тим људима рекла, „бјежите, побиће нас“. И ја сам трчала значи, а чим сам замакла за кућу, почели су пуцњи, вриштање. Ја сам негде трчала, док нисам дошла до неке шуме, где сам нашла исто неке одређене људе и то.

Заменик тужиоца: И када сте дотрчали до куће, код којих сте то људи дотрчали, то где се налази Т.?

Сведок оштећена С. К. Не, дошла сам ја у шуму, ја сам дошла до шуме, значи, трчећи преко ливада, покрај кућа, где сам кога видјела, ја сам рекла да бјежи. Међутим, доле се дешава, већ пуцају и убијају. Ја сам дошла горе до шуме гдје је био И. В. шта ја знам неки већ људи, да их не набрајам. Они су мене питали, јесу ли их то побили доле. „Па јесу“, не знам шта сам већ рекла, а пошто сам ја била дијете, они су мислили, ако они мене негде поведу, јер су имали намјеру вјероватно да иду негдје, до слободне територије, они су рекли мени, овај „иди ти кући“, да се вратим кући, да ће се бринути моја нана за мене и отац мој, пошто су они били код куће и брат млађи. Ја сам се вратила кући. Опет, значи, мало даље од тог мјеста, сишла доле преко улице, гледајући да неко не нађе ни од људи, ни од аутомобила, бојећи се наравно за свој живот, дошла до своје куће, гдје пред кућом нађем свог оца. Он пита мене „је ли ти то мама погинула“ „не знам“ каже он мени, онај, „па ето да одемо да видимо да није негде побјегла“. И ми када смо отишли доле, та тијела су већ била нераспозива, нису се лако препознавали, јер су спаљена, јер се осетио ту и дим, горетине и послије тога.

Заменик тужиоца: А само ми кажите, од тог места где је почела пуцњава, колико је удаљена Ваша кућа?

Сведок-оштећена С. К.: Моја кућа? Па..

Заменик тужиоца: Приближно.

Сведок-оштећена С. К.: Па знате како, можда неких 100-150 метара, али се добро види, јер је моја кућа у страни, а ово се десило доле, преко цесте, али у долини, тако да се то види шта се ту ради. Не видиш тачно, видиш да се пуша, чуло се и видело се.

Заменик тужиоца: Значи Ви када бежите према горњем вођу, после тог места када сте видели та наоружана лица, да ли сте видели да пушају или сте то када одлазите чули да они пушају?

Сведок-оштећена С. К.: Чула ја, а они су мене вјероватно видјели и ја сам чула, осјетила да звијде меци за мном, ја нисам, видјела сам та три човјека која су била маскирана, а њих је било осам укупно, а три ја сам, чим сам прва три видјела, ја сам скочила и бјежала. Чим сам замакла за кућу, почели су пушати.

Председник већа: Само моменат, да ли можете Селма, да нам кажете, видели сте њих тројицу.

Сведок-оштећена С. К.: Да.

Председник већа: Како иду, један поред другог, у низу?

Сведок-оштећена С. К.: Један за другим.

Председник већа: Један за другим?

Сведок-оштећена С. К.: Један за другим, пушке горе, маскирани.

Председник већа: А осим њих тројице, не видите да иза њих иде још неко?

Сведок-оштећена С. К.: Не видим, јер има исто кућа, па се не види.

Председник већа: Не види се добро, је ли тако?

Сведок-оштећена С. К.: Види се само бијело ауто, бијело ауто, да ли је био „Стојадин“, „Голф“, не знам тачно, бијело ауто је било на улици.

Председник већа: Колико су били удаљени од Вас када сте их први пут угледали? Да ли можете да процените, отприлике?

Сведок-оштећена С. К.: Десетак метара, али они мене нису видјели, јер пут иде овако, пут иде овако, а ја ту сједим, између кућа дијете веже патику.

Председник већа: Колико сте били удаљени тада од ове куће В. М. званог „Бег“, где су седели људи који су чекали и пили кафу?

Сведок-оштећена С. К.: Пет метара.

Председник већа: Пет метара испред те куће?

Сведок-оштећена С. К.: Од тог народа.

Председник већа: Они су седели испред, тачно испред те куће, је ли тако?

Сведок-оштећена С. К.: Да.

Председник већа: А Ви сте пет метара од њих удаљени, према асфалтном путу?

Сведок-оштећена С. К.: Да.

Председник већа: Добро, изволите, тужиоче, даље.

Заменик тужиоца: Значи, одмах сте закључили да ће бити нешто што не треба када сте видели те војнике?

Сведок-оштећена С. К.: Јесте, то сам им повикала.

Заменик тужиоца: То сте им повикали? А кажите ми, да ли се сећате, да ли се тих дана пре тог догађаја, догађало нешто слично везано за мусимански живаљ?

Сведок-оштећена С. К.: Не, али увек нешто чујеш да је онај погинуо, онај погинуо, то се претежно дешавало када неко од Срба погине на линији, па они су то некако надокнађивали на цивилном становништву које је било заробљено.

Заменик тужиоца: Па да ли се дешавало тих дана да је неко од Срба погинуо на линији, јесте то нешто знали?

Сведок-оштећена С. К.: Не, али касније после тога смо чули.

Заменик тужиоца: Добро, шта сте чули после тога?

Сведок-оштећена С. К.: После тога кажу да је погинуо један наставник који је био ту у Орашицу и да је то онда био повод тога свега што је био тај масакр тог дана.

Председник већа: Да ли знате како се он зове, тај наставник?

Сведок-оштећена С. К.: Стварно не знам, ту ми је, али не могу да изрекнем, не знам, знам о ком се човеку ради.

Заменик тужиоца: Да, и онда после тога сте чули да је због тога, то био разлог да они дођу?

Сведок-оштећена С. К.: Да, кажу да је то разлог.

Заменик тужиоца: И кажите ми, Ваши отац када гледа испред куће Ваше, када Ви стижете, значи да ли он види то све што се дешава у тој долини, то што сте описали?

Сведок-оштећена С. К. Да, он види да се ту десило, да се убијање десило, али не зна да ли је моја мама погинула ту, али зна да су се десила убијања. И види се да више никога нема ту, то је, већ не знам који број људи погинуо. Ја када сам дошла кући и он је прво мене, прво што ме је питао, „да ли ти је то мама погинула?“.

Заменик тужиоца: Разумем да је била брзина и да сте били дете, али само ми реците, та три војника што држе тако пушке у вис, да ли они нешто говоре?

Сведок-оштећена С. К. Не.

Заменик тужиоца: Да ли имају нешто на главама?

Сведок-оштећена С. К. Имали су маске, маскирани.

Заменик тужиоца: А униформа каква им је, евентуално?

Сведок-оштећена С. К. Сада да то кажем, стварно не могу, јер нисам се разумела у то, иду ужурбано и шуте, журним кораком иду.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Председник већа: Браниоче?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Немам питања.

Председник већа: Селма, Ви сте рекли да сте били између „Бегове“ куће и штала која се налазила испред куће. Колико су удаљене та „Бегова“ кућа и штала?

Сведок-оштећена С. К. Па све је то, то је неких пет, пет, шест, седам до десет метара.

Председник већа: А да ли се та штала налази баш овако испред куће или је мало у страну, с леве или с десне стране?

Сведок-оштећена С. К. Штала од тог комшије је била, није „Бегова“ штала, штала је од комшије и кућа од комшије, су пред „Беговом“ кућом, до цесте, до цесте.

Председник већа: Да ли су баш испред куће, да ли заклањају видик?

Сведок-оштећена С. К. Јесу испред тог балкона гдје су они сједили, иза сједи народ и кућа је „Бегова“. Ја сам испред њих, ја сам испред њих, поред шталае, поред куће сједим, вежем патику, дигнем главу и видим те људе.

Председник већа: Кажете, горње и доње воће се помиње и сви сведоци, та воћа називају горње и доње воће. Да ли можете Ви да нам објасните, доње воће, које је доње воће?

Сведок-штетијена С. К. Ја не бих да сада ја причам о том доњем воћу, Т. је то најбоље, она зна горње и доње воће. Значи, ја сам релативно млада, не знам о горњем и доњем воћу.

Председник већа: Ви сте имали осам година тада?

Сведок-штетијена С. К. Јесам, али ја сам радила све са њима, све што су они радили, ја сам са њима радила, ту је моја мама радила и ја.

Председник већа: Добро, кажете, након тога, да сте видели овај багер и камион. Можете то мало да нам објасните, када је то било, одакле сте то посматрали, са ког места сте то посматрали, колико сте били удаљени и да ли сте сигурни да се ради о багеру и камиону?

Сведок-штетијена С. К. То, као што сам рекла, наша кућа се налази значи прекопута овамо, али више, значи по висини је више, а доле ниже је та кућа од „Бега“ и значи када се то све завршило, када сам се вратила са оцем кући, када смо отишли да гледамо та тијела, када смо се вратили кући, онда се чуо багер. Чује се, значи тишина је, нема никдје никога, сваки, значи, ход људи се чује. Тако смо ми чули нешто, чули смо, уствари, видјели багер, значи жути багер који је дошао ту и товарио, товарио, вјероватно те остатке, значи нема шта друго, на тој локацији, одатле од своје куће сам видјела јасно.

Председник већа: Добро, Ви сте били тада дете, али претпостављам да сте могли да опазите, дошли сте до испред куће након овог догађаја, док су још тела лежала испред куће, је ли тако?

Сведок-штетијена С. К.: Да.

Председник већа: Да ли можете да процените, колико је људи било? Ви сте описали да су тела била стопљена, као грумен горетине.

Сведок-штетијена С. К.: Да, јер су горјела. Ја сам ишла то да позnam, ако ми је мама погинула, да позnam, а уствари, ако су поубијали, нисмо знали да су изгорјели, да препознајемо. Међутим, када смо дошли ту, тијела су била оно на хрпи једној, запаљена. Моја мама.

Председник већа: Сва тела су била на хрпи, ниједно тело било ван те хрпе?

Сведок-штетијена С. К.: Ја не знам да ли су, али могла сам овако познати од хрпе мало, значи десет, петнаест, двадесет цената, колико већ, нана што је радила са њима, Ф. се звала, она је имала, што се каже код нашег народа, ону алаџу, мараму и имала је кнат косу, црвену косу, она није догојела, то сам видјела. Моја мама рахметли је имала бијелу патику и била је црног тена, али ја касније кажем, па изгорјела нога, али знам да је имала бијелу патику сигурно на нози.

Председник већа: Ви сте препознали патику Ваше маме?

Сведок-оштећена С. К.: Јесам.

Председник већа: Добро, кажите ми, Ваш отац је сутрадан, је ли тако настрадао?

Сведок-оштећена С. К.: Да.

Председник већа: Наредног дана?

Сведок-оштећена С. К.: Четвртак.

Председник већа: То сте се изјаснили. Ми немамо у оптужници тај догађај, нису оптужени за тај догађај, тако да Вас у вези тога не бих ништа питала. С. да ли Ви истичете, да ли се придружујете кривичном гоњењу, да ли истичете имовински захтев, накнаду штете?

Сведок-оштећена С. К.: Да.

Председник већа: У вези овог догађаја? Да ли сте до сада остварили неку накнаду штете, неки људи..

Сведок-оштећена С. К.: Не.

Председник већа: Да ли Вам је познато да су неки људи осуђени за овај догађај?

Сведок-оштећена С. К.: Била сам ту, била сам у Бихаћу када је била пресуда тим људима.

Председник већа: Када је било изрицање?

Сведок-оштећена С. К.: Да.

Председник већа: Да ли сте у том поступку остваривали неки имовински захтев?

Сведок-оштећена С. К.: Не.

Председник већа: Нисте до сада никакав захтев остварили?

Сведок-оштећена С. К.: Не.

Председник већа: Да ли истичете имовински захтев у овом поступку и да ли можете да определите тај износ?

Сведок-оштећена С. К.: Ја могу да кажем да истичем, али за износ, не знам.

Председник већа: Добро, кажите ми, да ли сте имали неке трошкове за долазак? Да ли тражите трошкове за долазак на овај главни претрес?

Сведок-оштећена С. К.: Да.

Председник већа: Кажите ми, које сте трошкове имали и у ком износу тражите?

Сведок-оштећена С. К.: Да ли могу да Вам дам?

Председник већа: Да, да.

Сведок-оштећена С. К.: Изволите, од моје куће до станице, онда ме јединица преузела, и данас ја имам аутобус одавде из Београда за [REDACTED].

Председник већа: Колико је карта?

Сведок-оштећена С. К.: Замолила сам момка у хотелу да назове да пита, он је рекао 2.700 динара.

Председник већа: 2.700 динара? Добро, да ли тражите још неке трошкове за ручак или?

Сведок-оштећена С. К.: Па, не.

Председник већа: Констатује се да сведок-оштећена К. С. захтева исплату трошкова за долазак на данашњи главни претрес и то износ у висини цене карте од [REDACTED].

А од Бијељине, како сте дошли?

Сведок-оштећена С. К.: Са Јединицом сам дошла овде.

Председник већа: Где је преузета од стране Јединице за заштиту сведока, је ли тако?

Сведок-оштећена С. К.: Да.

Председник већа: И то је износ 34 конвертибилних марака, је ли тако, износ од 34 конвертибилних марака, а ово је карта?

Сведок-оштећена С. К.: То је од моје куће до аутобуске станице.

Председник већа: Од Ваше куће у [REDACTED] до аутобуске станице у [REDACTED]?

Сведок-оштећена С. К.: Да.

Председник већа: И износ од 6 конвертибилних марака од своје куће до аутобуске станице у [REDACTED], приликом доласка, као и износ од 3.000 динара за аутобуску карту од Београда до [REDACTED].

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата тројкова сведоку-иштећеној К. С. у износу од 40 конвертибилних марака и 3.000 динара.

Изволите. За карте, да ли треба одмах да ископирамо, да имамо доказ за шта смо исплатили? Добро, С. ја Вам се захваљујем.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Само једно накнадно питање.

Председник већа: Може.

Члан већа-судија Драган Мирковић: С. судија Драган Мирковић. Кажете када сте везивали ту пертлу, били сте ту, кажете миран је то крај. Да ли сте чули нека возила пре него што су се ови људи појавили?

Сведок-иштећена С. К.: Јесам.

Члан већа-судија Драган Мирковић: И шта сте чули, да ли сте чули једно или два возила, јесте чули, да ли сте могли да разликујете колико возила иде?

Сведок-иштећена С. К.: Нисам.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Значи чули сте да долази возило?

Сведок-иштећена С. К.: Па јесам, али нисам обраћала пажњу, да ли стаје или пролази, јер то је поред цесте, јер ту су возила саобраћала.

Члан већа-судија Драган Мирковић: Само то, хвала Вам велико.

Сведок-иштећена С. К.: Молим.

Председник већа: Само моменат. С. само пошто се члан већа придружио накнадним питањем, Ваша мајка није, тело Ваше мајке није пронађено, је ли тако?

Сведок-иштећена С. К.: Не.

Председник већа: Ни до данашњег дана?

Сведок-иштећена С. К.: Не.

Председник већа: Добро, хвала Вам. То је све, можете ићи, захваљујем Вам се још једном. С., уколико се појави потреба, ја се надам да Вас нећемо више позивати, али уколико се појави потреба, евентуално, пошто сте Ви очевидац, за суочењем са неким сведоцима, да ли, ја бих Вас замолила да се одазовете позиву суда, то је уосталом и Ваша дужност. Хвала, довођења.

Да ли хоћете сада паузу да направимо?

Одређује се пауза у трајању од тридесет минута.

Након паузе, **НАСТАВЉА СЕ** главни претрес у 12 часова и 27 минута. **М.** ћете увести.

Сведок-оштећени М. Ц.

Председник већа: Добар дан, **М.**

Сведок-оштећени М. Ц.: Добар дан.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку испита сведок М. Ц.

Председник већа: Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату у под бројем . Изволите Вашу личну карту, **М.**

Сведок-оштећени М. Ц.: Хвала.

Председник већа: **М.** Ви сте дали Ваше личне податке када сте дали Ваш исказ пред Кантоналним тужиоцем Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ. Да ли су ово исти лични подаци?

Сведок-оштећени М. Ц.: Јесу.

Председник већа: **Са личним подацима као на записнику о саслушању сведока Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ од 13.12.2007. године, без измена.**

М. Ви сте оштећени, али имате својство сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато, о кривичном делу, извршиоцу или о чињеницима које се утврђују у овом кривичном поступку. Нисте дужни да одговарате на питања, на која бисте давањем одговора довели себе или близког сродника до кривичног прогона, тешке срамоте или знатној материјалне штете. Да ли хоћете, дужни сте по Закону о кривичном поступку да положите заклетву. Да ли се заклињете својом чашћу да ћете пред судом говорити истину и да нећете ништа прећутати од онога што Вам је познато о овом догађају?

Сведок-оштећени М. Ц.: Да.

Председник већа: Сведок опоменут да је дужан да говори истину, да не сме ништа прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело, упозорен да није дужан да одговара на питања уколико би тиме себе или лице из чл.94. став 1 Закона о кривичном поступку изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Дужни сте, такође, да суду пријавите сваку промену адресе, у

случају да је потребно да Вас суд поново позове, да је дужан да пријави суду сваку промену адресе, након положене заклетве, у смислу чл.96 ЗКП-а, изјави:

М., Ви сте дали Ваш исказ пред Кантоналним тужиоцем Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ. Кажите нам, да ли оставјете при овом исказу који сте тада дали, при наводима овог исказа и ево, пред овим већем, тужиоцем, окривљеним и његовим брањиоцем, да ли можете да се изјасните, шта се десило тога дана, 23. септембра, када сте Ви били ту присутни, дакле, очевидац сте овог догађаја.

Сведок-оштећени М. Јесам.

Председник већа: Изволите, можете неометано да изнесете Ваш исказ.

Сведок-оштећени М. Хоћу. Сам тај чин, догађај када се десио у то вријеме када сам дошао. Значи тог дана 23.09. били смо на купљењу шљива у том месту, насељу Орашац, такозвани Дульци. Ми смо купили шљиве и претходних дана, они су нам довозили храну редовно око 3 сата, пола три. Тај дан су каснили са доласком те хране. Ја и комшиница једна, С. Т. смо, ја сам огладнео, имао сам десет година тада, дијете сам био, кажем, огладнео сам, ту ми је и мајка настрадала, када је та С. рекла мени, „хајмо овамо иза куће, има неки орах“.

Председник већа: Ваша мајка се звала И.?

Сведок-оштећени М. „Има неки орах, па ћемо ићи испод ораха да покупимо који орах, да утолимо глад, док не дође храна“. И тако смо и урадили. Отишли смо испод тог ораха, тражили, јели, нормално. И ја сам у једном тренутку угледао, долазе два аута.

Председник већа: Да ли је тај орах био испод куће, према асфалтном путу или изнад ове куће?

Сведок-оштећени М. Из погледа Бихаћа, асфалтни пут који води према Кулен Вакуфу, долази кућа, иза куће је био тај орах, иза куће је био тај орах. А видимо цесту како пролазе аута, значи то је од нас неких тридесетак до четрдесет метара, цеста.

Председник већа: Да ли возила из Кулен Вакуфа или из Бихаћа?

Сведок-оштећени М. Возила долазе из Кулен Вакуфа.

Председник већа: У правцу Бихаћа?

Сведок-оштећени М. У правцу Бихаћа су окренути, тако.

Председник већа: И Ви сте удаљени од асфалтног пута, којим пролазе возила?

Сведок-оштећени М. Тридесетак метара.

Председник већа: Тридесетак метара?

Сведок-оштећени М. Ц.: Да.

Председник већа: А кућа В. М. звани „Бег“, где су седели брачи?

Сведок-оштећени М. Ц.: Јесте, она је десно, ту гдје сам се ја налазио, поред те куће има пут, макадамски пут, пре тога има продавница и прође се тим путем. Онда на десну страну дође кућа М. Ц.

Председник већа: Колико је она удаљена, рецимо од тог места где сте Ви били?

Сведок-оштећени М. Ц.: Па отприлике неких седамдесет до сто метара, хајмо рећи.

Председник већа: А од асфалтног пута, да ли можете да процените отприлике?

Сведок-оштећени М. Ц.: Отприлике стотинадесет – двеста ту, тако.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Сведок-оштећени М. Ц.: И ја када сам угледао та возила када су стigli, ја сам С. рекао „хајде, стигао је ручак, да идемо јести“ и она је рекла, „идемо одмах“.

Председник већа: Само, ја се извињавам, морам да Вас прекинем, да бисмо имали прегледан записник, возила, да ли сте уочили, колико возила, каква су била возила, које марке, које боје?

Сведок-оштећени М. Ц.: Возила су два била, марке „Мерцедес“ један је био, сада не сећам се да ли сиви или бијеле боје.

Председник већа: Да ли сте сигурни да се ради о возилу марке „Мерцедес“?

Сведок-оштећени М. Ц.: Да, јесам, зато што је прије тога, претходних дана су долазили, довозили храну са тим возилом.

Председник већа: Претходних дана?

Сведок-оштећени М. Ц.: Да.

Председник већа: А друго возило?

Сведок-оштећени М. Ц.: Друго возило је било марке „Стојадин“.

Председник већа: Које боје, не сећате се?

Сведок-оштећени М. Ц.: Наранџасте или црвене.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени М. Ц.: Тако нешто.

Председник већа: Јесу нашли једно иза другог возила?

Сведок-оштећени М. Ц.: Једно иза другог, први је „Мерцедес“, први је „Мерцедес“, па онда је био стај „Стојадин“.

Председник већа: Да ли је тада на асфалтном путу било неког већ возила паркираног?

Сведок-оштећени М. Ц.: Не.

Председник већа: Не?

Сведок-оштећени М. Ц.: Не.

Председник већа: Да ли је било уопште неко превозно средство, трактор, камион, на путу?

Сведок-оштећени М. Ц.: Ту где су они паркирали та возила, није било возила.

Председник већа: Није било никога?

Сведок-оштећени М. Ц.: Значи, возила су била удаљена неких на прије него што ће они паркирати, неких 200 метара, тако нешто.

Председник већа: А која возила су била удаљена 200 метара?

Сведок-оштећени М. Ц.: Мислим да је био „Голф-1“, „Голф – јединица“.

Председник већа: Ко је користио то возило?

Сведок-оштећени М. Ц.: Пепић Милан и Шобот Желько.

Председник већа: Добро, Ви сте довежени тога дана чиме?

Сведок-оштећени М. Ц.: Трактором, у приколици.

Председник већа: И тај трактор није био на лицу места или је био ту?

Сведок-оштећени М. Ц.: Вјерујте ми да се не сјећам сада.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Сведок-оштећени М. Ц.: И када смо кренули, изашли из те куће, почели су из возила да излазе лица, полиција, униформисани људи, тада нисмо знали о чему се ради. И у једном тренутку сам погледао тамо, осморица је изашло, осам људи и почели су да стављају чарапе на главу.

Председник већа: Јесте приметили, из ког возила, у ком возилу је колико лица било?

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: У сваком возилу по четири лица.

Председник већа: По четири у сваком возилу?

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: По четири, да.

Председник већа: Ви сте то јасно уочили?

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Јасно.

Председник већа: И видели.

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Јасно, њих осам, пребројао сам.

Председник већа: Да, да ли сте видели моменат када излазе из возила?

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Ја сам видео само у једном тренутку лице...

Председник већа: Да су већ изашли?

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Да су већ изашли, да.

Председник већа: Добро, значи нисте видели сам излазак из возила?

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Нисам видео сам излазак из возила.

Председник већа: И само ми реците, морам и ово да Вас питам, пре него што наставите, да ли су, кажете „полиција смо помислили“. Да ли су сви били у истим униформама?

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Не.

Председник већа: И да ли можете да опишете њихове униформе.

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Не, биле су тамно плаве као полицијске униформе и маслинасто-зелене оне, неки су носили, војне.

Председник већа: Да ли сте могли да уочите, колико је лица било у плавим, а колико у маскирним?

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Не.

Председник већа: Не?

Сведок-оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Не.

Председник већа: Да ли сте уочили паоружање, да је неко имао код себе?

Сведок-штетијени М[...].Ц[...]: Јесам.

Председник већа: И ако јесте, шта сте уочили?

Сведок-штетијени М[...].Ц[...]: Јесте, тада нисам знао шта је, али касније сам сазнао да су то биле аутоматске пушке и да је један носио зелену, хајде да се тако изразим, трубу на леђима, а то је, касније сам од колега старијих, сазнао да је то била зольја, такозвана.

Председник већа: Да ли су сви имали оружје у рукама, да ли сте то уочили?

Сведок-штетијени М[...].Ц[...]: Нисам.

Председник већа: Нисте?

Сведок-штетијени М[...].Ц[...]: Нисам.

Председник већа: Код неких сте значи видели?

Сведок-штетијени М[...].Ц[...]: Код неких сам видео.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Сведок-штетијени М[...].Ц[...]: Изашли су и ту сам препознао Тадић Зорана. Тадић Зоран је са Берга Ресаном долазио из правца Кулен Вакуфа, на обезбеђењу Кулен Вакуфчана и Орашчана, када су они радили те радове, они су обезбеђивали њих, а нас су обезбеђивали овамо Пепић, Милан и Шубот Желько.

Председник већа: Значи, обезбеђивали су људе који су имали радну обавезу?

Сведок-штетијени М[...].Ц[...]: Радну обавезу, тачно.

Председник већа: Берга Ресан?

Сведок-штетијени М[...].Ц[...]: Берга Ресан јесте.

Председник већа: Да ли знate његово име, то му је надимак „Ресан“?

Сведок-штетијени М[...].Ц[...]: Не знам.

Председник већа: Да ли је Милорад?

Сведок-штетијени М[...].Ц[...]: Звали су га, мислим да јесте, мислим и овако.

Председник већа: А да ли сте, Ви кажете, препознали сте Зорана.

Сведок-оштећени М. Ц. Зорана јесам, зато што је био претходних дана ту, окренут, црн, тамно-смеђу косу.

Председник већа: Да ли је имао на себи неку маску?

Сведок-оштећени М. Ц.: Тамно-смеђу, касније је ставио маску, да, ја сам га познао са леђа, из профиле овако, бочно, препознао сам га.

Председник већа: Добро, само да разјаснимо, да ли је Милорад, да ли сте тада уочили Милорада или сте га раније уочили са Зораном?

Сведок-оштећени М. Ц.: Раније сам уочио са, а мислио сам да је био у једном тренутку и он ту присутан, мислио сам.

Председник већа: А сада не мислите?

Сведок-оштећени М. Ц.: А сада не мислим, јер тврдим да није био ту и по исказу, овај, осуђених, он није био ту, Берга Ресан.

Председник већа: Добро, исказу осуђених, а да ли сте још са неким причали, да ли је Милорад звани „Ресан“, Берга Милорад био ту?

Сведок-оштећени М. Ц.: Није га нико уочио.

Председник већа: Нико га није уочио?

Сведок-оштећени М. Ц.: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени М. Ц.: Јер он је био специфичан, пошто је носио бркове.

Председник већа: Ко?

Сведок-оштећени М. Ц.: Берга Ресан тај.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Сведок-оштећени М. Ц.: И они, када су изашли из возила, кренули су према горњем воћу, такорећи, пред „Бегову“ кућу. А мени је мајка и остали који су радили тог дана, остали у доњем воћу и ми када смо излазили, они су почели да прескачу ограду из тог сусједног дворишта, да прескачу ограду и пролазе поред нас.

Председник већа: Ја бих Вас само замолила да нам то детаљно објасните, где се налази доње воће, колико је удаљено од ауто-пута и од куће где су седели остали берачи и од горњег воћа и каква је то ограда, где се налази та ограда, ако сте у могућности?

Сведок-оштећени М. Ц.: Овако, из правца Бихаћа, према Кулен Вакуфу, доње воће, да разјаснимо, с леве стране долази, од главне цесте, од главне цесте, оно је, ту су остали мајка моја и остали који су радили. А горње воће, значи тим путем, неких седамдесет, осамдесет метара, па на десну страну, је „Бегова“ кућа и изнад „Бегове“ куће то је горње воће, где су се они преселили, у међувремену, када смо ја и С. отишли иза те куће да купимо орехе.

Председник већа: Ако сам Вас ја добро схватила, доње воће је испод асфалтног пута?

Сведок-оштећени М. Ц.: Јесте, јесте.

Председник већа: Па се прође асфалтни пут.

Сведок-оштећени М. Ц.: Јесте и онда иде.

Председник већа: Прва кућа тог комшије, која је ограђена?

Сведок-оштећени М. Ц.: Јесте.

Председник већа: Оградом, а затим је кућа од В. М. званог „Бег“.

Сведок-оштећени М. Ц.: Званог „Бег“, тачно.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Сведок-оштећени М. Ц.: Тачно, прошли поред нас и ми смо на излазу тог дворишта где смо излазили, нашли на Пепић Милана и Шубот Жељка, ја и Т. С.

Председник већа: Где су они тачно стајали?

Сведок-оштећени М. Ц.: Стаяли су значи из правца Бихаћа, гледано, они су стајали окренути према нама из правца Бихаћа, како сада да формулишем, стајали су, ограда иде у тројут, овако и овде је ограда.

Председник већа: Ту на асфалтном путу?

Сведок-оштећени М. Ц.: На самом раскрижју асфалтног пута и.

Председник већа: Тог макадамског пута?

Сведок-оштећени М. Ц.: Макадама, да, е, ту стоје. И када смо пришли њима, они су само нама рекли тихо, „бјежите“ и махнули руком. Ја сам погледао у С. или читаво време ме је држала за руку.

Председник већа: А у том моменту, где су били ови људи који су дошли са ово двоје возила?

Сведок оштећени М. Ц.: Прескочили ограду и отишли према Беговој кући.

Председник већа: Значи они су већ прошли поред вас двоје?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте, поред нас су двоје прошли.

Председник већа: Јесу ли прошли поред вас непосредно, јесу ли били у вашој непосредној близини када су прошли поред вас?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесу. Чак у једном тренутку ме један очешао раменом.

Председник већа: И нису вам ништа рекли, нису вас дирали?

Сведок оштећени М. Ц.: Не, не.

Председник већа: Добро.

Сведок оштећени М. Ц.: Нису, само су прошли горе и ми смо нашли на Шобот Желька и Пепић Милана где су они рекли „бјежите“ у том тренутку ја сам пустио С. пустио јој руку и продужио даље. Неких 30-так метара одатле сам прошао између куће и штале неке у неко воће и побегао горе у шуму. Сад сликовито мало тешко да дочарам то. Има нека живица ту и иза те живице сам побегао где сам горе нашао М. Р. и У. Р. Кад је он нама рекао да бежимо тај Шобот Желько, већ иза леђа је почела пуцњава, врискава, галама и ја сам онда још убрзао да бјежим и кад сам дошао горе, тај М. Р. ме је нашао и У. Р. .

Председник већа: Само моменат, Ви сте бежали у супротном правцу од куће где се чула врискава и пуцњава?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте, тачно. То је мени иза леђа било сад да оценим метражу...

Председник већа: А када сте сишли до овог до ове раскрснице где се укршта асфалтни и макадамски пут где сте видели Шобота и остale, да ли сте били у близини тог доњег воћа где сте мислили да је Ваша мајка?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесам, био сам ја сам отишао доле прије тога.

Председник већа: Да ли сте видели неког ту у том доњем воћу?

Сведок оштећени М. Ц.: Само, само М. М. тај човек је глухонијем био и он је једини остао ту да доврши тај, испод једне шљиве, да покупи те шљиве. Он је остао ту где сам му ја рекао, асоцирао му рукама да бјежи.

Председник већа: Јел сте имали прегледност, могли сте да видите све чега има у том доњем воћу?

Сведок оштећени М. Ц.: Само је он осто. Само сам њега видио и он је за мном почeo да трчи и он је пратио мене и стигао ме је горе у тој живици где сам ја почeo плакати кад сам угледao М. да се вратим назад, он је мене чврсто уватио и рекао „немој се враћати, дође мама“ 10 година сам имо, дође она каже „иде она за тобом, нећemo се враћати ево видиш да су почeli пуцати“ и тако те изјаве ми је оно тјешио ме једноставно. Одатле смо продужили према шуми горе такозваној Клишевић где смо преноћили ту ноћ горе. Придружио нам се Б. Д. и његов син Е. који је исто био на лицу места, преноћили смо значи ту ноћ на Клишевићу. Сутрадан ујутру смо кренули према Рипчу у Рачић тамо да се вратимо кући и налетимо на двоје људи, човек и жена где су били у Рачићу на некој каменој кући старој које су познавали тaj M. R. и B. D., ловац је био па зна и пут и терен и људе и овај, где с tim човеком је стајао и причао и нахранили су нас, где је рекао немојте се враћати у Рипач, знају да има преживелих и траже вас идите куд год знate. И ми смо онда из Рачића продужили кад смо јели наравно, одморили се, продужили према Стрбачком Буку, односно мосту. И ту смо између Стрбачког Бука и моста препливали Уну и отишли у Небљусе горе, предали се УНПРОФОР-у, нас четворица M. R., U. R., M. M. и ja.

Председник већа: Добро. Јел то све што сте имали да изјавите пред судом?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте.

Председник већа: Речите нам само још да појаснимо у вези Вашег исказа колико вас је било отприлике тада тога дана? Да ли знate тачан број или отприлике?

Сведок оштећени М. Ц.: 25-26 тако је нешто било.

Председник већа: 25-26. Добро. Кажите ми рекли сте ми да су ставили касније капе на главу.

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте.

Председник већа: Када је то било, у ком моменту, да ли можете да процените и колико сте били удаљени?

Сведок оштећени М. Ц.: Кад су изашли из возила.

Председник већа: Одмах када су изашли?

Сведок оштећени М. Ц.: Када су изашли из возила окренути, зато сам познао Зорана из профила, тад су почели да стављају капе на главу и да узимају оружје из аута.

Председник већа: Да ли су сви ставили капе на главу?

Сведок оштећени М. Ц.: Не могу рећи са сигурношћу.

Председник већа: Добро. Ви сте изјавили када сте саслушани претходно нисте сигурни да ли су сви они пошли у Вашем правцу или је неко кренуо према Шуботу, Иванчевићу и Пепићу.

Сведок оштећени М. Ц.: Па да, зато што сам ја, С. ишла са моје десне стране, ја сам био њој са леве стране, држала ме за руку.

Председник већа: Нисте видели да ли су сви, сва осморица отишли у правцу ове куће, односно горњег воћа?

Сведок оштећени М. Ц.: Нисам.

Председник већа: А да ли сте видели неког да је отишао? Да ли можете да прецизирате колико је њих отишло горе?

Сведок оштећени М. Ц.: Не могу.

Председник већа: Не можете у вези тога да се изјасните. Добро. Тужиоче да ли имате питања?

Заменик тужиоца: Само неколико питања, само кратко. Свесна сам да сте, заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић да се представим пре свега. Значи били сте дете, али видите та два возила?

Сведок оштећени М. Ц.: Да.

Заменик тужиоца: И препознајете Зорана Тадића? Кажите ми рекли сте сада, почели да узимају оружје.

Сведок оштећени М. Ц.: Да.

Заменик тужиоца: Како су почели да узимају оружје? Одакле су почели да узимају оружје?

Сведок оштећени М. Ц.: Па претпостављам да је оружје стајало на сицу поред њих, док су они изашли из возила ...

Заменик тужиоца: Да ли можете да кажете са ког места из аута је изашао Зоран евентуално?

Сведок оштећени М. Ц.: Са ког места?

Заменик тужиоца: Да. Да ли је то напред био, да ли је био на месту сувозача у том смислу.

Сведок оштећени М. Ц.: Ја мислим да је он био задњи с леве стране аута како је окренут према Бихаћу, значи задњи иза возача да је седио.

Заменик тужиоца: Кажите ми, јел видите Ви та лица како одлазе?

Сведок оштећени М. Ц.: Та лица кад су ставили чарапе на главу и кад су почели узимати пушке тад су почели да прескачу ограду и да иду у смеру одакле ми излазимо.

Заменик тужиоца: Да ли је неко од њих евентуално остало поред возила, у возилу?

Сведок оштећени М...Ц... Не знам.

Заменик тужиоца: Не знаете. Кажите ми, овде окривљени није спорио да је својим возилом марке „Пежо“ дошао на лице места. А Ви нам данас кажете „Мерцедес“ и „Стојадин“, ја сам свесна да сте Ви били дете али то нам је овде...

Председник већа: Окривљени тврди и не спори да је дошао возилом „Пежо 304“ сивкасте боје, сиво-металик боје. Да ли сте видели такво возило?

Сведок оштећени М...Ц... Не.

Председник већа: Да ли сте видели неко возило марке „Аскона“?

Сведок оштећени М...Ц... Не.

Председник већа: Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Када кажете „Мерцедес“ како сте рекли које боје?

Сведок оштећени М...Ц... Сиви или бјели.

Заменик тужиоца: Сиви или бели?

Сведок оштећени М...Ц... Бјели, тако...

Заменик тужиоца: И кажите нам сад из ког Зоран излази које боје аутомобил ајде да не улазимо у тип, марку.

Сведок оштећени М...Ц... Ја мислим да је он био у првом возилу.

Заменик тужиоца: А то је које возило?

Сведок оштећени М...Ц... Био „Мерцедес“. То је моја процена...

Председник већа: Само, да ли можете да нам прецизирате по чему сте закључили да је то возило марке „Мерцедес“? Да ли сте се у то време обзиром на Ваш узраст разумели у марке возила?

Сведок оштећени М...Ц... Нисам се разумео тад у возила што јест, јест него по причи ових који су долазили. Долазили су „Мерцедес“ и тако сам ја што не спорим да није био „Мерцедес“.

Председник већа: По причи људи?

Сведок оштећени М...Ц... Људи који су били на чувању нас.

Председник већа: Дакле Ви сте то возило из кога је изашао Зоран Тадић видели и раније када сте ишли у радну обавезу?

Сведок оштећени М. Ц. Да, јесам. У радној обавези кад смо били „Мерцедесом“ нам је довожена храна.

Председник већа: А да ли сте сигурни да је то исто возило?

Сведок оштећени М. Ц. Ја мислим да јесте исто.

Председник већа: Значи нисте апсолутно сигурни, мислите да јесте?

Сведок оштећени М. Ц. Мислим да јесте.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Још сам само хтела једно питање. Рекли сте да је Зоран долазио раније?

Сведок оштећени М. Ц. Јесте, са Берга Ресаном, званим Милорад.

Заменик тужиоца: Значи кад сте рекли раније, само нам кажите значи пре овог догађаја?

Сведок оштећени М. Ц.: Пре тог догађаја десило се да смо ми заједно са Кулен Вакуфчанима и Орашчанима који су били у истој радној обавези а које су они чували Берга Ресан и Зоран је био уз њега сад...

Заменик тужиоца: Јел могу да закључим да је Зоран знао да се Ви налазите ту на брању шљива, имао је то сазнање?

Сведок оштећени М. Ц. То не знам.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Председник већа: Браниоче, да ли имате неких питања?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала Вам. Имам. Сведок је у свом претходном исказу рекао да је „Мерцедес“ био редован. Па је моје питање следеће да ли је само са тим „Мерцедесом“ довожена храна сваки дан радницима који су имали радну обавезу или и са неким другим аутомобилом, и уколико јесте са неким другим аутомобилом да ли може да определи марку и боју?

Сведок оштећени М. Ц.: Знам само за „Мерцедес“ да је долазио а могуће и с другим возилом да нисам био присутан ту, нисмо увек били поред цесте кад смо радили, радили смо негде даље од цесте где су нам доносили мањерке, храну носили у рукама тако да нисам увек видио ни то возило присутно тог дана кад би дошло.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Да ли је по његовом сећању тај „Мерцедес“ више дана довозио храну?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Да ли се сећа још неког аутомобила који је довозио, односно тачније да ли је тај црвени „Стојадин“ долазио са истом сврхом као и „Мерцедес“? Да ли има то сазнање?

Сведок оштећени М. Ц.: Немам.

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала.

Председник већа: Окривљени који је овде присутан тврди у својој одбрани да он није излазио из возила, да је остао са својим братом да седи у возилу и да су отишли пре него што се завршила пуцњава. Да ли сте Ви уочили, обзиром да сте сишли доле на раскршћу асфалтног и макадамског пута, да ли сте уочили да неко седи у том возилу које сте видели и да ли сте уочили да то возило одлази, иако се још увек пуца односно иако су отишли?

Сведок оштећени М. Ц.: Нисам видео.

Председник већа: Нисте уочили. Када сте сишли да ли сте били близу тог возила?

Сведок оштећени М. Ц.: Нисам. При излазу из тог дворишта према Пепић Милану и Шбот Жельку возило ми је било значи са моје десне стране укосо, тако да нисам имао прегледа.

Председник већа: Нисте имали преглед. Кажите ми рекли сте да сте видели да стављају најлон чарапе, да ли сте сигурни да се ради о најлон чарапама или се ради о неким капама?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте, најлон чарапе.

Председник већа: По чему сте то закључили?

Сведок оштећени М. Ц.: Зато што је спљоштен нос и...

Председник већа: А нису имали осим тих чарапа ништа на глави?

Сведок оштећени М. Ц.: Сад дал, ја сам видио двојицу-тројицу да су имали те који су прошли поред мене.

Председник већа: Значи Ви сте уочили њихово лице спљоштено, нисте...

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте, нос и то, коса затегнута. Мислим фантомка, сад знам шта је фантомка само се виде очи и уста.

Председник већа: Очи се виде јел тако?

Сведок оштећени М. Ц. У фантомке кад је прна.

Председник већа: Ви нисте видели да имају прорезе, него сте видели спљоштено лице?

Сведок оштећени М. Ц. Не, не, само спљоштено.

Председник већа: Кажите ми да ли бисте могли те униформе мало прецизније да нам опишете које сте видели?

Сведок оштећени М. Ц. Па тамноплаве боје, на левој страни су имали, полиција је писало, амблем то знам.

Председник већа: Колико њих је имало такве униформе?

Сведок оштећени М. Ц. Не сећам се.

Председник већа: Не сећате се. А друге униформе какве су биле?

Сведок оштећени М. Ц. Маслинасто-зелене, мислим да су то бивше ЈНА војске.

Председник већа: Нису биле шарене него маслинасто-зелене?

Сведок оштећени М. Ц. Маслинасто-зелене.

Председник већа: Добро. Кажите ми с ким сте о овом догађају касније причали од очевидаца који су такође били присутни, а који су ово преживели?

Сведок оштећени М. Ц. У пар наврата са С. сам био ту, били смо и горе на лицу места водили су нас с њом и врло мало сам са Т. причао за коју знам.

Председник већа: Ви сте рекли да сте срели Б. Д. и његовог сина Е. који су се такође ту налазили? Јел сте са њима причали о овом догађају? Јел сте разменјивали сазнања?

Сведок оштећени М. Ц. Из почетка нисам, они су остали у делу Републике Српске.

Председник већа: А кажите ми с ким сте причали о овом догађају од преживелих?

Сведок оштећени М. Ц. Од преживелих.. па С. И. ето он је био ту.

Председник већа: Са њим највише? Шта сте од њега, детаљније, да ли можете нешто детаљније да нам кажете шта сте од њега сазнали?

Сведок оштећени М. Ц.: Па не знам, он је остао иза мене доле, сад шта се иза тога дешавало не знам, ја сам продолжио у шуму, стварно.

Председник већа: Да ли сте са М. Ц. М. М. причали о томе?

Сведок оштећени М. Ц.: С њим нисам могао причати јер је глувонем био, ја сам био дијете, а он и после тога је преминуо природном смрћу.

Председник већа: Добро. Ви кажете да је уз помоћ ДНК анализе, да су пронађене две кости Ваше мајке.

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте.

Председник већа: Јел Ваша мајка сахрањена? Јел обављена сахрана?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте.

Председник већа: Добро. Кажите ми да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу и да ли истичете неки имовински захтев? Да ли сте до сада остварили неки одштетни захтев?

Сведок оштећени М. Ц.: Нисам ништа.

Председник већа: Да ли се придружујете кривичном гоњењу у овом кривичном поступку?

Сведок оштећени М. Ц.: Придружујем се.

Председник већа: И да ли истичете? Да ли можете да определите висину имовинског захтева?

Сведок оштећени М. Ц.: Не могу ја то.

Председник већа: А истичете захтев за накнаду штете?

Сведок оштећени М. Ц.: Неко стручан.

Председник већа: Добро. Окривљени да ли Ви имате нешто да питате сведока?

Опт. Ђуро Тадић: Немам.

Председник већа: Немате. Да ли чланови већа имају неко питање? Само још да Вас питам, Ви јесте заиста тада били дете, рођени сте 1981. године, да ли се сећате од лица која су била ту присутна да нам набројите нека имена, а који су тада лишени живота.

Сведок оштећени М. Ц.: Тад их нисам знао по именима. Нисам знао по именима осим Зорана и Берга Ресана који су ту чували.

Председник већа: Не од лица која су учествовала с друге стране, него од људи који су имали радну обавезу, који су били на радиој обавези, да ли сте тада још неког познавали?

Сведок оштећени М. Ц.: Што смо радили ми заједно с њима?

Председник већа: Да.

Сведок оштећени М. Ц.: Јесам, Ш. З. комшијук је то био. Х. само заборавио сам, Ш. Х., Д. Ђ. В., Д. Е., Д. Б. С. И., Р. М., Р. У., М. Ђ. М., Т. Т. С., Т. Е.

Председник већа: Р. М., Р. У. су преживели јел тако?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте, преживели. Р. М. је преминуо прије три године.

Председник већа: М. М. је преживео?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте.

Председник већа: Б. Д.?

Сведок оштећени М. Ц.: Б. Д. јесте.

Председник већа: Јел он исто с Вама претходно?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте.

Председник већа: Његов син Е.?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте.

Председник већа: А остали нису преживели јел тако?

Сведок оштећени М. Ц.: Остали нису.

Председник већа: Да ли можете да нам набројите још неког, Ви сте рекли да сте видели Зорана Тадића да је он учествовао у масакру 22 лица. Оптужница је подигнута за убиство 18 цивила тада у овом догађају.

Сведок оштећени М. Ц.: Био сам дијете, сад можда...

Председник већа: Ми имамо списак, попис имена особа које су нестале 23.09. Ш. З. Д. А. Р. Ш. В. Ф. В. А. В. В. Ш. С. Јел знате ове људе?

Сведок оштећени Мирхад ҆афераџић: Ш. С. и Ш. Б.

Председник већа: К [REDACTED] С [REDACTED]?

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: То су сад [REDACTED], то нису [REDACTED].

Председник већа: Ш [REDACTED] Х [REDACTED]?

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: То је [REDACTED]

Председник већа: Ш [REDACTED] Б [REDACTED]?

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Ш [REDACTED] Х [REDACTED]?

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Х [REDACTED].

Председник већа: Х [REDACTED], Ш [REDACTED] С [REDACTED]

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Д [REDACTED] М [REDACTED]?

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Д [REDACTED] М [REDACTED]?

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Н [REDACTED] Х [REDACTED]?

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: М [REDACTED] С [REDACTED]?

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Ц [REDACTED] И [REDACTED]?

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Јесте, моја мајка.

Председник већа: То је Ваша мајка. И В [REDACTED] С [REDACTED]

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: В [REDACTED]

Председник већа: В [REDACTED] С [REDACTED] да. Да ли сте познавали све ове људе?

Сведок оштећени М [REDACTED] Ц [REDACTED]: Осим тих В [REDACTED], нисам.

Председник већа: В [REDACTED] нисте познавали?

Сведок оштећени М. Ц. Нисам.

Председник већа: То су...

Сведок оштећени М. Ц. То су људи из тог места [REDACTED], ја [REDACTED], значи неких 50-так километара удаљено од тог места. Био сам дијете, а то су ми све комшије. Ш. [REDACTED], Д. [REDACTED]

Председник већа: Кажите ми, ово место Дульци да ли је раније имало неки други назив?

Сведок оштећени М. Ц.: Не знам.

Председник већа: Није Вам познато? У то време када се десио овај догађај да ли се тада ово место звало Дульци?

Сведок оштећени М. Ц.: Јесте, јесте.

Председник већа: Добро. Кажите ми што се тиче трошкова за Ваш долазак на овај претрес, да ли тражите накнаду неких трошкова које сте имали, у ком износу, колико захтевате?

Сведок оштећени М. Ц.: Нису ми рекли да треба потврда из фирме донијети, па онда нисам тражио у фирмама потврду за то.

Председник већа: Ми смо дужни да Вам исплатимо трошкове уколико имамо потврду колико Вам износи дневница и уколико Вам дневница не буде исплаћена за данашњи дан. Где сте Ви запослени?

Сведок оштећени М. Ц.: У пошти.

Председник већа: Да ли ће Вам бити исплаћена дневница?

Сведок оштећени М. Ц.: Узео сам годишњи дан.

Председник већа: Узели сте годишњи дан. У том случају не можемо да Вам исплатимо. Друге трошкове да ли сте имали неке?

Сведок оштећени М. Ц. Нисам.

Председник већа: Нисте.

Констатује се да сведок не потражује трошкове за долазак на данашњи претрес.

Председник већа: М. [REDACTED] ја Вам се захвальјујем што сте дошли, уколико буде било потребе да будете суочени са неким од сведока очевидаца, уколико буду постојале разлике па је неопходно да се изврши суочење ми ћемо Вас можда позвати поново и ја бих Вас замолила да се Ви одзовете позиву суда што је Ваша дужност.

Сведок оштећени М. Ц.: У реду.

Председник већа: Хвала Вам лепо.

Сведок оштећени М. Ц.: Хвала Вама, довиђења.

Констатује се да је након саслушања допуштено сведоку да се удаљи.

Председник већа: С. Д. Добар дан. Стаћете ту, дајете ми Вашу личну карту.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем сведока С. Д.

Сведок-оштећени С. Д.

Идентитет утврђен увидом у личну карту издату од државе Босне и Херцеговине под бр. [REDACTED]

Председник већа: Изволите Вашу личну карту. С. Ви сте дали Ваше личне податке када сте саслушавани, дали сте Ваш исказ пред тужиоцем унско-санског кантона односно Министарством унутрашњих послова, да ли има неких измена у овим личним подацима које сте тада дали када сте дали Ваш исказ дана 05.08.2011. године.

Сведок оштећени С. Д.: Колико знам не, оно што сам знаю то сам и тад рекао.

Са личним подацима, мислим на личне податке.

Сведок оштећени С. Д.: А да, лични подаци такви какви...

Са личним подацима као на записнику од дана 05.08.2011. године, Министарства унутрашњих послова Унско-санског кантона.

Председник већа: С. дужни сте као сведок да говорите истину. Без обзира што сте и оштећени у овом кривичном поступку али имате својство сведока оштећеног. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или свог близког сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато о извршиоцу, кривичном делу и чињеницама које се утврђују у овом кривичном поступку. Да ли се заклињете својом чашћу да ћете говорити истину и да нећете ништа прећутати од онога што Вам је познато у вези овог догађаја.

Сведок оштећени С. Д.: Заклињем се, у вези овог догађаја да.

Сведок опоменут на дужност казивања истине да не сме ништа прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело, упозорен да није дужан да одговара на питања уколико би тиме себе или лице из чл. 94 ст. 1 ЗКП-а изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да је дужан да суду пријави сваку промену адресе, након положене заклетеве у смислу чл. 96 ЗКП-а изјави:

Председник већа: С. Ви кажете да оставите у свему при овом исказу који сте дали тада? Немате ништа ни да измените ни да додате? Тужиоче изволите, да ли имате неко питање?

Заменик тужиоца: Не, немам питање хвала.

Председник већа: Браниоче?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала, немам.

Председник већа: Ви сте С. тада када сте саслушани изјавили с ким сте након овог догађаја контактирали и од кога сте добили нека сазнања о овом догађају у коме је лишен живота Ваш отац М. јел тако?

Сведок оштећени С. Д.: Јесте.

Председник већа: Кажите ми с ким сте разговарали?

Сведок оштећени С. Д.: Па било је ту више учесника кад су се вратили доле у Бихаћ са тог чина, па тако да су неке своје доживљаје тамо причали шта су доживели, како су прошли и...

Председник већа: Да ли се сећате неких чињеница које су од значаја у овом кривичном поступку? Неких конкретних чињеница које се односе на то где је ко лишен живота, где се ко налазио, ко је учествовао у томе, да ли можете конкретно нешто да нам кажете?

Сведок оштећени С. Д.: Па добро, мени је само речено за оца да је он и његов брат код неке старе куће у неком вођу убијени да су.

Председник већа: Његов брат како се звао?

Сведок оштећени С. Д.; М.

Председник већа: М. Где су они лишени живота?

Сведок оштећени С. Д. Код неке старе куће у неком вођу, да су дошли неки људи који су били маскирани и тако да су, док су они пили кафу, да су ваљда и пуцали по њима и на такав су начин страдали.

Председник већа: Значи њих двојица су тада били испред куће где се пила кафа?

Сведок оштећени С.Д.: Јесте, тако што су ови што су били горе, информације, па су дошли овамо и тако су причали.

Председник већа: Кажите ми, Ви кажете да сте причали са М.И.Б.

Сведок оштећени С.Д.: Јесам.

Председник већа: Шта сте од њега све сазнали? Да ли можете да нам...

Сведок оштећени С.Д.: Па од њега сам сазнао да је наводно тако је он причао да је отишао у некакву шталу где је било неко сјено, да су дошла нека два човека и да је био са њим неки Ш.Р. мислим да се презивао, и како се...

Председник већа: Ш.Р. је био са њим у тој штали?

Сведок оштећени С.Д.: На том неком сјенику у штали и да су дошли неки људи ту на врата и кад су видели, вириле су ноге наводно том Ш. пуцали су по том сјену и њега су убили, ваљда Ш. ти наоружани људи, а он је имао тако некако ожилјак на челу тај Мухо онда су они то запалили и каже он да је онда пропао доле у неки други тај дио штале и нашао још једног, ја мислим Б.Д. да се звао тај други човек и онда су некако изашли кроз некакву тамо где се ђубре избацивало, отприлике знате како то изгледа у селу и отишли су онда према Рипчу тамо и тако. То је тај доживљај за то везан ту. И да је успут кад је то наилазио да је онда видио тамо мог оца и овог стрица да су лежали.

Председник већа: Јел Вам описао конкретно где су лежали?

Сведок оштећени С.Д.: Ту негде на дворишту он каже.

Председник већа: У дворишту испред те куће?

Сведок оштећени С.Д.: Тако ми је рекао.

Председник већа: Коју, како то произилази из исказа ових сведока, називају Бегова кућа јел тако?

Сведок оштећени С.Д.: Не могу ја...

Председник већа: Није то Вама ништа познато?

Сведок оштећени С.Д.: Није ме пуно ни интересовало шта да Вам кажем...

Председник већа: Ви кажете да је Мухо говорио да је препознао добро неког полицијца. Да ли Вам је нешто конкретније познато о томе?

Сведок оштећени С.Д.: Каже кад је дошао на саслушање кад је био доле у МУП-у том, да је тај човек што је њега испитивао да је био горе.

Председник већа: Да је био међу тим људима који су пуцали?

Сведок оштећени С.Д.: Међу тим људима. Каже испитивао га ја каже нисам смио рећи да је то тај, јер га је препознао некако, немам појма како. Није ми рекао стварно име, не знам.

Председник већа: Ви сте рекли да је он њега препознао јер их је он често пратио на радној обавези.

Сведок оштећени С.Д.: Тако је.

Председник већа: А да ли је он рекао да је њега уочио да пуца или да се налазио ту можда негде? Јел се сећате тога?

Сведок оштећени С.Д.: Каже да су сви бежали, тако да су каже пуцали не зна он сад директно да је тај човек, бар је он тако мени рекао...

Председник већа: Да ли су Вам познате још неке чињенице осим ових чињеница које сте сада изнели?

Сведок оштећени С.Д.: Па то су некакве приче које су биле али мислим да за овај случај не би било нешто битно, јер неке су чињенице битније него неке приче, свако је доживљавао тај случај на свој начин.

Председник већа: Добро. Наш задатак је овде да утврдимо ко је то учинио. Зато нам је од значаја да нам кажете све оно што Вам је познато и Ви немате непосредних сазнања, али све што сте чули и од кога сте чули, ето...

Сведок оштећени С.Д.: Он је дошао код мене пошто смо били пријатељи са оцем и тако ми је испричао, морао је некоме да исприча иако су људи у то време, нису смогли снаге да причају, нису смјели како је било.

Председник већа: Добро. Кажите ми да ли је Вама познато у то време ко је контролисао ову територију где се све ово десило Орашац, Рипач?

Сведок оштећени С.Д.: Војска Републике Српске.

Председник већа: Војска Републике Српске. Добро.

Сведок оштећени С.Д.: То знам.

Председник већа: Добро, кажите ми да ли сте Ви пронашли посмртне остатке Вашег оца?

Сведок оштећени С.Д.: Да, дио.

Председник већа: Део посмртних остатака?

Сведок оштећени С.Д.: Да, да.

Председник већа: Обављена је сахрана, јел тако?

Сведок оштећени С.Д. Јесте, јесте, прошле године.

Председник већа: Прошле године?

Сведок оштећени С.Д.: Да.

Председник већа: Добро, да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљених у овом поступку и да ли истичете неки одштетни захтев, накнаду штете?

Сведок оштећени С.Д.: Не само њих, било кога ко је учинио тако нешто.

Председник већа: Молим?

Сведок оштећени С.Д.: Било ко, ко је учинио тако нешто наравна ствар да сам за то да се гони.

Председник већа: Да ли сте већ испоставили неки одштетни захтев у неком другом поступку?

Сведок оштећени С.Д.: Не, не.

Председник већа: Према неким другим лицима?

Сведок оштећени С.Д.: Не.

Председник већа: Нисте.

Сведок оштећени С.Д.: Позвали су ме и рекли за овај случај у Бихаћу, за четворицу, ја мислим да су у Бихаћу осуђени, рекли су нам али нисам једноставно стиго, јел нисам сматрао битним.

Председник већа: Добро. Кажите ми за Ваш долазак данас да ли сте имали неке трошкове и да ли тражите данас да Вам се ти трошкови надокнаде?

Сведок оштећени С.Д.: Ја сам дошо, карту немам, једино што сам отишо с посла, то ћу оправдат, тако да не видим неке трошкове да сам нешто урадио.

Председник већа: Ви сте дошли организовано, јел тако?

Сведок оштећени С.Д.: Да, службеним аутом смо дошли.

Председник већа: Добро.

Констатује се да сведок не тражи накнаду трошкова за долазак на данашњи претрес.

Сведок оштећени С.Д.: Спавање плаћено, ручак плаћен, тако да.

Председник већа: Добро, ја Вам се захваљујем, ја претпостављам да Вас нећемо више звати, уколико се деси да Вас позовемо и уколико се деси да промените Вашу адресу Ви нас благовремено о томе обавестите до окончања овог поступка.

Сведок оштећени С.Д.: Хвала Вама.

Председник већа: Можете ићи.

Сведок оштећени С.Д.: Хвала, довиђења.

Председник већа:

Констатује се да је допуштено да се сведок удаљи из суднице.

А.Ш.

Сведок-аштећени А.Ш.

Председник већа: Добар дан.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем сведока А.Ш. чији је идентитет утврђен увидом у личну карту издату од Босне и Херцеговине под бројем [REDACTED]

Изволите. Ваша лична карта.

Сведок А.Ш. са личним подацима као на записнику од 05.08.2011. године.

Ви сте дали Ваше личне податке када сте претходно дали Ваш исказ, дужни сте као сведок да говорите истину, јер Ваше је, без обзира што сте оштећени, Ваше је својство сведока у овом кривичном поступку, сведок оштећени. Давање лажног исказа представља кривично дело, не смете ништа прећутати о ономе што Вам је познато, о овом догађају, о кривичном делу, извршиоцу и чињеницама које се утврђују у овом кривичном поступку. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или свог близског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном прогону. Да ли се заклињете својом чашћу да ћете пред овим судом говорити истину и да нећете ништа прећутати од онога што будете питани?

Сведок оштећени А.Ш.: Заклињем се.

Председник већа:

Опоменут на дужност казивања истине да ништа не сме прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело, упозорен да није дужан да одговара на питања уколико би тиме себе или лице из члана 94 став 1 ЗКП-а изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да је дужан да суду пријави сваку промену адресе, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а изјави:

A. Ви сте дали детаљно исказ, нисте очевидац овог догађаја, у овом догађају Ви сте, убијени су Ваши родитељи отац Б. и мајка С.

Сведок оштећени А. Ш. С. да.

Председник већа: Да ли имате нешто да измените у односу на наводе овог исказа?

Сведок оштећени А. Ш. Немам ништа.

Председник већа: Да ли имате нешто да додате?

Сведок оштећени А. Ш. Не.

Председник већа: Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Немам питања, хвала.

Председник већа: Браниоче?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Хвала, немам питања.

Председник већа: Добро, Ви сте рекли. Окривљени, да ли Ви имате неко питање? Добро. Ви сте рекли када сте дали Ваш исказ тада да нисте до тога дана пронашли посмртне остатке свог оца Б. а да је један део кости Ваше мајке пронађен и да је она сахрањена. Да ли су ове чињенице остале неизмењене?

Сведок оштећени А. Ш. Јесте, неизмењено све.

Председник већа: Нисте значи ни даље нашли посмртне остатке Вашег оца?

Сведок оштећени А. Ш. Не.

Председник већа: Добро. Такође сте рекли да сте након овог догађаја разговарали са својим комшијом С. И. звани „Буб“ и Д. Р.?

Сведок оштећени А. Ш. Да, да.

Председник већа: И да сте сазнали неке детаље о томе шта се десило. Кажите ми да ли осим ових навода Вашег исказа, осим онога што сте рекли да сте сазнали, да ли имате неких детаљнијих сазнања о томе шта се десило, а што би било од значаја за утврђивање чињеница?

Сведок оштећени А[...].Ш[...] Немам никаквих, осим тога што је ту написано, што сам дао изјаву, што сам чуо од компанија, то је све.

Председник већа: Да су дошли маскирана лица, наоружана пушкама, да су почели убијати цивиле који су седели и пили кафу, да су дошли белим комбијем?

Сведок оштећени А[...].Ш[...] Тако сам чуо.

Председник већа: То сте чули?

Сведок оштећени А[...].Ш[...] Да.

Председник већа: Од кога, јел можете конкретно да нам кажете?

Сведок оштећени А[...].Ш[...]: Од С[...].И[...]. и Д[...].Р[...]

Председник већа: И такође сте рекли и поновили сте да су то наводно урадили Рајиновчани из освете?

Сведок оштећени А[...].Ш[...] Да, јесте.

Председник већа: Да ли Вам је познато, да ли сте у међувремену сазнали о каквој освети се ту ради?

Сведок оштећени А[...].Ш[...] Па наводно о некаквим убиствима војника из Рајиноваца на линији.

Председник већа: Да су неки војници из Рајиноваца претходно погинули на борбеној линији?

Сведок оштећени А[...].Ш[...]: Да, да.

Председник већа: А јесте ли сазнали када, због чега?

Сведок оштећени А[...].Ш[...]: Нисам, не знам.

Председник већа: Нисте. Добро. Да ли Вам је познато у том периоду ко је контролисао ову територију Орашавац, Кулен Вакуф, Бихаћ?

Сведок оштећени А[...].Ш[...]: Војска Републике Српске.

Председник већа: Војска Републике Српске. Сва ова места?

Сведок оштећени А[...].Ш[...]: Све.

Председник већа: Дуљце где се ово десило, Орашавац, Бихаћ, Кулен Вакуф, Рипач?

Сведок оштећени А[...].Ш[...]: Да.

Председник већа: Сва места. Добро, кажите ми да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу?

Сведок оштећени А[...]Ш[...]: Придружујем.

Председник већа: У овом кривичном поступку, да ли истичете одштетни захтев и да ли можете да определите износ ту одштетног захтева који потражујете уколико исти и истичете?

Сведок оштећени А[...]Ш[...]: Не знам.

Председник већа: Можете и накнадно до окончања поступка да исти опредслите. Кажите ми да ли сте имали неке трошкове за долазак на данашњи преетрес?

Сведок оштећени А[...]Ш[...]: Могу Вам предат ову потврду.

Председник већа: Дневница 50 конвертибилних марака по дану, јел тако?

Сведок оштећени А[...]Ш[...]: Јесте.

Председник већа: Овај износ Вама неће бити исплаћен јер Ви радите у неком, то је приватно предузеће јел тако?

Сведок оштећени А[...]Ш[...]: Да, приватно предузеће, да.

Председник већа:

Констатује се да сведок А[...]Ш[...] изјављује да је запослен у приватном предузећу, [] у [], [], да му због одсуства дневница на данашњи дан у предузећу неће бити исплаћена, те стога потражује износ дневнице а према потврди коју доставља суду у износу од 50 конвертибилних марака.

Ви сте одсуствовали по дану, Ви сте одсуствовали и јуче и данас, јел тако?

Сведок оштећени А[...]Ш[...]: И јуче и данас, тако је, с посла.

Председник већа: Дану, те захтева исплату за 26. и 27.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одобрава се исплата сведоку оштећеном А[...]Ш[...] на име неисплаћене дневнице за одсуствовање са посла дана 26. и 27.06.2013. године у укупном износу од 100 конвертибилних марака.

Да ли може ова потврда да остане код нас као доказ?

Сведок оштећени А[...]Ш[...]: Може.

Председник већа: Ја Вам се захваљујем.

Сведок оштећени А. Ш. Молим.

Председник већа: Можете да се удаљите из суднице, уколико немате ништа ново да изнесете, ја Вас само упозоравам уколико се деси до окончања овог поступка да промените Вашу адресу да о томе обавестите суд, надамо се да Вас више нећемо звати, али уколико се појави потреба да.

Сведок-оштећени Ф. Р.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Ф. Р.

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту Босне и Херцеговине број

[REDACTED]

Изволите Вашу личну карту. Познато Вам је зашто смо Вас позвали овде на главни претрес, Ви сте као сведок оштећени већ дали исказ раније, да ли су ово Ваши лични подаци, да ли су исти ови лични подаци које сте дали?

Сведок оштећени Ф. Р.: Јесте, јесте.

Председник већа:

Са личним подацима као на записнику МУП-а Унско-санског кантона од 12.08.2011. године, без измена.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, не смете прећутати ништа што Вам је познато о кривичном делу, догађају, извршиоцу и чињеницима које се утврђују у овом кривичном поступку. Нисте дужни да дајете одговор на питања којима бисте себе или свог близког сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, кривичном гоњењу. Дужни сте да обавестите суд у случају промене Ваше адресе до правноснажног окончања овог кривичног поступка. Да ли се заклињете чашћу да ћете пред судом говорити истину и да нећете ништа прећутати од онога што Вам је познато?

Сведок оштећени Ф. Р.: Заклињем се да ћу говорити истину.

Председник већа:

Сведок опоменут.

Сведок оштећени Ф. Р.: Сведок опоменут.

Председник већа: Не, не морате да ионављате, ја сам Вам рекла текст заклете, Ви сте рекли да се заклињете, то јеовољно да се обави заклетва.

На дужност казивања истине да не сме ништа прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело, упозорен да није дужан да одговара на питања уколико би тиме себе или лице из члана 94 став 1 ЗКП-а изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу, да је дужан да пријави суду сваку промену адресе, након положене заклете у смислу члана 96 ЗКП-а изјави:

Реците нам, Ви исте очевидац овог догађаја, у овом догађају је лишен живота Ваш отац Ш. јел тако?

Сведок оштећени Ф. Р. Јесте, Ш. Р.

Председник већа: Кажите нам, да ли оставјете при исказу који сте дали и да ли имате нешто да додате, да измените у односу на наводе овог исказа?

Сведок оштећени Ф. Р. Па не бих додавао ништа, то што сам чуо.

Председник већа: Да ли имате неких нових сазнања?

Сведок оштећени Ф. Р. Немам ништа. То што је, то је ту.

Председник већа: То је то. Реците нам, Ви сте изјавили да сте касније након овог догађаја о догађају причали са Ракић Рифетом?

Сведок оштећени Ф. Р. Па причао сам, тај је човјек умро што је био ту на лицу мјеста и он ми је то испричao тај догађај што се то десило тад, као што сам ја то овај.

Председник већа: Да ли можете нешто конкретније да нам кажете, шта Вам је Ракић Рифет још рекао?

Сведок оштећени Ф. Р. Па није ништа, то што је био ту и тако. Није ми ништа говорио нешто даље. Ништа, него само то, јер они су били у једној кући, у ствари у штали, у једном објекту и тако да је то десило се само ту у тој паници и тако.

Председник већа: Ко је био у штали, Ваш отац и Р. јел тако?

Сведок оштећени Ф. Р. Био Р. Р. и био је М. И.

Председник већа: Кажите ми, да ли Вам је он причао конкретно како је Ваш отац лишен живота и где се налазио?

Сведок оштећени Ф. Р. Па ја мислим да је војник један да је видио, да је један у ствари, војници су видјели да је један ушао на штали где се налази сјено и то, као то је био онај стари строп, знамо да је то од дрвета грађено и тако, и они су видели да је један цивил узишо горе и војник је узишо на степенице, мора да је боо пушком јел

нешто, или је имао нож на пушци или нешто и како је убо оца ми, он се можда изокренуо и тако и рафал је испуцан, с тим да је нарочено да се пали. Овај је један реко „пали Зоране“, сад који је Зоран, шта, не знам. Тако ми је пренио тај рођак.

Председник већа: Само да ли сам Вас добро разумела. Он Вам је реко да је Ваш отац најпре избоден ножем?

Сведок оштећени Ф. Р.: Па могуће да је био убоден док се изокренуо, јел он кад је био.

Председник већа: Да је прво у њега пуцано, а затим да је избоден ножем?

Сведок оштећени Ф. Р.: Не, прво је убоден ножем или можда пушком, сад не знам тачно јер ови су доле чули гдје је реко „ај мајко“, значи можда је био и нож на пушци, сад...

Председник већа: Да ли Вам је рекао да ли је он то видео или је чуо?

Сведок оштећени Ф. Р.: Овај је доле чуо, а видио није војнике, јел је био сакривен.

Председник већа: Он је само по ономе што је чуо закључио да је избоден и ножем и да је пуцано у Вашег оца?

Сведок оштећени Ф. Р.: И онда је после се чуо рафал гдје је испуцан и то је то.

Председник већа: Тада је долазио с места где је Ваш отац био претходно сакривен, јел тако?

Сведок оштећени Ф. Р.: Јесте био сакривен испод сјена.

Председник већа: Добро. Ви сте изјавили да сте сазнали да су упали неки наоружани, маскирни војници и да су почели пуцати по народу. Да ли Вам је неко рекао колико их је било укупно?

Сведок оштећени Ф. Р.: Па наводно да су била два пута да су дошли.

Председник већа: Да су дошли?

Сведок оштећени Ф. Р.: Да, прво је једно ауто дошло, затим друге, сад не знам које је марке аута и то, али углавном каже да су два аута дошла, једно је раније, једно је касније и с тим да су били маскирни војници, шта ли, не знам ко су, и тако је.

Председник већа: Нису Вам рекли колико их је било, колико је њих пуцало у људе који су били на радној обавези?

Сведок оштећени Ф. Р.: Нису, не знам број, то не знам.

Председник већа: Добро. Кажите ми, Ви сте се овде изјаснили да сте сазнали да су се ретки успели спасити.

Сведок оштећени Ф. Р. Јесу.

Председник већа: Да ли се сећате сада ко се спасио у том догађају ?

Сведок оштећени Ф. Р. Па спасио се У. Р. и Р. Р.

Председник већа: Поменули сте и М. Р. и С. И. звани „ ”?

Сведок оштећени Ф. Р. Јесте, јесте, они су исто прешли преко Уне, то је мало далеко и ће пјешачити тако да су извукли се.

Председник већа: Такође сте навели да тело Вашег оца Ш. још није пронађено?

Сведок оштећени Ф. Р. Па није.

Председник већа: Да ли се у међувремену нешто променило у односу на ову чињеницу?

Сведок оштећени Ф. Р. Па није ништа, ишли смо горе, ишао сам ја директно на то, на лице мјеста, нисам нашао ништа, опет сам ишао са својим сестрама и тако фамилијом што је остала, с тим да нема ништа, само је пепео остао, прије ових повратника горе.

Председник већа: Добро. Да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу оних који су ово учинили у овом кривичном поступку, да ли сте раније у неком кривичном поступку, уколико се водио против неких других лица, истицали неки имовински захтев и да ли истичете неки захтев за накнаду штете?

Сведок оштећени Ф. Р. Па не знам, то ћу видјети даље, шта, са колегама и то.

Председник већа: Добро. Што се тиче кривичног гоњења, да ли сматрате да треба кривично да се гоне они који су ово учинили?

Сведок оштећени Ф. Р. Па који су починили то дјело треба да се гоне, нормално.

Председник већа: Добро. Тужиоче, да ли имате нека питања за сведока?

Заменик тужиоца: Не, хвала.

Председник већа: Браниоче?

Адв.Дијана Хајдуковић Росић: Хвала немам.

Председник већа: Окривљени? Да ли неко од чланова већа има неко питање за сведока? Кажите ми, Ви сте дошли из [REDACTED]?

Сведок оштећени Ф. [REDACTED] Р. [REDACTED]

Председник већа: Да ли сте имали неке трошкове за долазак?

Сведок оштећени Ф. [REDACTED] Р. [REDACTED]: Па дошли смо организовано, сад.

Председник већа: Организовано сте дошли, добро, немате изгубљену дневницу, да ли сте запослени, да ли радите?

Сведок оштећени Ф. [REDACTED] Р. [REDACTED]: Нисам запослен, тренутно не радим.

Председник већа:

Констатује се да сведок не захтева исплату трошкова за долазак на данашњи претрес.

Ја Вам се захвальјем и само да Вас још једном подсетим уколико дође до промене Ваше адресе до правниснажног окончања овог поступка да обавестите суд у случају потребе да је потребно неко суочење или неко саслушање или Ваше даље позивање.

Сведок оштећени Ф. [REDACTED] Р. [REDACTED]: Да.

Председник већа:

Констатује се да је сведоку допуштено да се удаљи из суднице након саслушања.

Д. [REDACTED] З. [REDACTED]

Сведок-оштећена З. [REDACTED] Д. [REDACTED]

Председник већа: Само личну карту. Добар дан.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока оштеће Д. [REDACTED] З. [REDACTED]. Идентитет сведока утврђен у личну карту Босне и Херцеговине број [REDACTED]

Изволите Вашу личну карту. З. [REDACTED], Вама је познато зашто смо Вас позвали.

Сведок оштећена З. [REDACTED] Д. [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Сведок сте оштећени у овом кривичном поступку који се води између осталог и поводом смрти, лишења живота Вашег супруга М. јел тако?

Сведок оштећена З. Д. Да.

Председник већа:

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато у вези кривичног дела, извршиоца или чињеница које се утврђују у овом кривичном поступку. Исто тако нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе, Вашег близког сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли се заклињете својом чашћу да ћете пред судом говорити истину и да нећете ништа прећутати од онога што Вам је познато и што будете питани?

Сведок оштећена З. Д. Нећемо.

Председник већа: Са личним подацима. Ови Ваши лични подаци су исти претпостављам да нема никаквих измена. Ви сте дали Ваш исказ на записнику 08.08.2011.године пред МУП-ом Унско-санског кантона. Јел тако?

Сведок оштећена З. Д.: Да.

Председник већа:

Са личним подацима као на записнику дана 08.08.2011.године МУП-а Унско-санског кантона. Опоменута на дужност казивања истине, да давање лажног исказа представља кривично дело, упозорена да није дужна да одговара на питања којима би себе или лице из члана 94 став 1 ЗКП-а изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да је дужна да пријави суду сваку промену адресе, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а изјави:

З. Ви сте дали Ваш исказ, нисте очвидец овог догађаја?

Сведок оштећена З. Д. Не, нисам.

Председник већа: У овом догађају је лишен живота Ваш супруг М. који је био на радној обавези, према наводима оптужнице, а као што сте се Ви и изјаснили у овом Вашем исказу који сте претходно дали пред органима Босне и Херцеговине. Кажите ми да ли оставјете у свему при овим наводима Вашег исказа, да ли сте у међувремену дошли до сазнања неких нових чињеница у вези овог догађаја и да ли имате нешто да измените или да додате у Вашем исказу који сте дали?

Сведок оштећена З. Д. Ништа немам друго рећи него то што сам ту.

Председник већа: Добро. Кажите ми, Ви у време овог догађаја нисте били у Рипчу, Ви сте били у Бихаћу?

Сведок оштећена З. Д. Бихаћу.

Председник већа: Зашто је Ваш супруг остао у месту Ринчу, јел можете да нам се о томе изјасните?

Сведок оштећена З.Д. Да. Он је остао, вјеровао је као да неће му ништа бити и тако остао. После није мого изаћ и тако.

Председник већа: Од када то није могао да изађе и зашто? Ето то нам објасните.

Сведок оштећена З.Д. Сад ја не знам стварно који је био датум. само није изашао, нису му дали.

Председник већа: То је било те године, '92. године, јел тако?

Сведок оштећена З.Д. Да.

Председник већа: Није могао да изађе. А јел знате зашто није могло да се изађе из Рипча да се дође до Бихаћа?

Сведок оштећена З.Д. Не знам, нисам ја била тамо и онда не знам ја, углавном није мого изаћ.

Председник већа: Није могао да изађе. Да ли сте ви контактирали, јесте ли били у контакту?

Сведок оштећена З.Д. Па, он је што се слале оне, само каже добро сам и оно тако смо се, па нису можда двије дошле, оне што Црвени крст, оне, тако да нисам знала ништа.

Председник већа: Добро. С ким сте причали након овог догађаја од очевидаца који су били присутни када се све ово десило и када је лишен живота Ваш супруг?

Сведок оштећена З.Д. Причала сам.. ови што су дошли, М. они што су живи баш побјегли и они су ми тако рекли шта је било и то, ето. То ја могу причат.

Председник већа: Да ли су Вам рекли где се налазио Ваш супруг М. у моменту када је лишен живота?

Сведок З.Д. Па горе ће су они сви били, у том другом неком воћу.

Председник већа: Да ли је био испред куће, де ли је седео са осталима где су седели испред куће или је био у воћу?

Сведок З.Д. Па нико ми баш директно није рекао ће је био, није био баш у тој групи ће их је 11 било него мало је даље био у другом воћу, са братом Мехом.

Председник већа: Није био баш у тој групи?

Сведок З.Д. Да.

Председник већа: Он и брат су били заједно мало удаљени је ли тако, добро. Кажите ми да ли сте Ви до сада у неком кривичном поступку истицали имовински захтев и да ли се придружујете кривичном гоњењу изршилаца у овом кривичном поступку и да ли истичете неки захтев за накнаду штете због лишења живота Вашег супруга?

Сведок З.Д. Па ако ови сви буду и ја нормално да се придружујем.

Председник већа: Придружујете се кривичном гоњењу?

Сведок З.Д. Да.

Председник већа: А што сте тиче одштете, накнаде иштете да ли истичете неку накнаду и да ли опредељујете неки износ?

Сведок З.Д. Па не знам шта.

Председник већа: Ви сте рекли тада када сте саслушани, када сте дали Ваш исказ, рекли сте да ћете накнадно тражити накнаду штете путем суда, ја Вас сада питам да ли сада можете да определите неки одштетни захтев, који износ тражите или ћете то накнадно учинити?

Сведок З.Д. Накнадно.

Председник већа: Накнадно ћете, само ми реците Ви сте пронашли један део посмртних остатака тела Вашег покојног супруга, је ли он сахрањен?

Сведок З.Д. Нешто само мало, јесте сахрањен без главе.

Председник већа: Добро, није се ништа променило у међувремену у односу на ову чињеницу, није пронађен ниједан други остатак. Добро, кажите ми само да ли неко има питања за сведока?

Заменик тужиоца: Не, хвала.

Председник већа: Браниоче? Окривљени, да ли имате питања за сведока? Немате. Неко од чланова већа? Реците ми само још З.Д. да ли имате неке трошкове, да ли сте имали трошкове за долазак овде у Београд на овај главни претрес и да ли тражите накнаду трошкова?

Сведок З.Д. Нисам имала никакве трошкове.

Председник већа: Нисте.

Констатује се да сведок на захтева накнаду трошкова за долазак на главни претрес.

Ја Вам се захваљујем, једино уколико да Вас подсетим, уколико дође до измене Ваше адресе боравишта или пребивалишта, да о томе обавестите суд до правноснажног окончања овог поступка.

Сведок З.Д.: Нехе доћи, ја сам код куће сада своје.

Председник већа: Уколико се појави потреба, али ја претпостављам да Вас нећемо више звати, Ви нисте очевидац догађаја или уколико желите да прецизирате и истакнете висину имовинског захтева, можете да се обратите суду. У том случају бићете позвани, а уколико дође до промене адресе, то ћете обавестити суд. Ја Вам се захваљујем. Уколико желите можете да се удаљите, уколико желите можете да останете у судници исто тако.

Констатује се да је сведоку допуштено да се удаљи из суднице.

Сведок-оштећени И.В.

Председник већа: И.В. Добар дан даћете нам само Вашу личну карту да утврдимо идентитет.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока И.В.

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту Босне и Херцеговине број

Кажите ми Ви сте дали Ваше личне податке када сте се изјашњавали и када сте дали Ваш исказ пред МУП-ом Унско-Санског кантрона на записнику дана 09.08.2011. године, да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

Сведок И.В. Нема.

Председник већа: Нема никаквих измена.

Сведок оштећени И.В. са личним подацима као на записнику МУП-а Унско-Санског кантона од 09.08.2011. године, без измена.

Дужни сте као сведок у кривичном поступку да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато о догађају у вези кога се води овај кривични поступак, о извршиоцима и чињецима које се утврђују у кривичном поступку, нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе, Вашег близког сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли се заклињете Вашом чашћу да ћете пред овим судом говорити истину и да нећете ништа прећутати од онога што Вам је познато?

Сведок И. В.: Да.

Председник већа: Опоменут на дужност казивања истине, последице давања лажног исказа, да давање лажног исказа представља кривично дело, упозорен да није дужан да одговара на питања којима би себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да је дужан да суду пријави сваку промену адресе. Након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а, изјави:

И. В. Ви сте дали Ваши исказ који ми имамо у спису, реците нам да ли остајте при наводима овог исказа који сте дали, да ли имате нешто да измените или да додате?

Сведок И. В. Остајем при томе, то што сам изјавио стојим иза тога.

Председник већа: Добро. У овом догађају лишена је живота Ваша мајка Ф. је ли тако?

Сведок И. В. Да.

Председник већа: Кажите ми да ли сте Ви нашли посмртне остатке Ваше мајке?

Сведок И. В. Не.

Председник већа: Да ли је иста сахрањена?

Сведок И. В. Нисам нашао још.

Председник већа: Ништа се није изменило у односу на ту чињеницу?

Сведок И. В. Нисам нашао њене ни од брата кћерка В. А., 12 година је тада имала, ни за њу не знамо, ни за њене кости.

Председник већа: Ни за њу не знate ништа?

Сведок И. В. Да.

Председник већа: Само пошто је доста В., тада су настрадали В. А. Војић Е., је ли тако?

Сведок И. В. То ми је комшиница та В., а та А. ми је од брата кћерка и В. С. С., како тамо пише, то ми је од брата жена.

Председник већа: А В. Ф.?

Сведок И. В. А В. Ф. ми је мама.

Председник већа: В. Ф. то је надимак Ф.?

Сведок И. В. Да.

Председник већа: Добро, кажите ми са ким сте након овог догађаја, ево можете само то да нам појасните, са ким сте након овог догађаја причали о догађају и да ли осим ових детаља које сте изнели, овде осим ових чињеница, да ли имате нека сазнања, да ли можете нешто детаљније да нам се изјасните?

Сведок И. В. Па ја сам већ ту навео да нисам био очевидац, да не знам пуно тога него по причи од оних који су били ту, од брата, од мог брата кћерка Ш. В. она је преживела ту са братом А. који је имао тада 7-8 година и према њеној причи десило се 23.09.1992. године. Дошли су момци маскирани са чарапама, не знам шта већ на глави, није их препознала, и да су побили, сад она је уствари ушла, пили су кафу, купиле су се шљиве, брале су се шљиве тај дан, она је ушла да скуха кафу, једну су кафу попили, међутим фалило им је, па је поново отишла да још скуха кафе, да се попије. У том моменту је остала у кући, чула је пуцњеве и то је то. Брат јој је мали био ту, он је како је кућа равно излази на кукурузе, нису тада, то је девети мјесец био, он је имао срећу да је био мален па је, кукурузи нису пожњевени, он је побјегао не знам сада где, негдје горе у село, она када је чула те пуцњеве њој је дошла једна госпођа која је већ била ту, ја мислим да је саслушавана сада, рањена је, сада она је те детаље, ја не знам можда вам боље то испричати, ја сам.

Председник већа: Т. Х.

Сведок И. В. Е тако је, она је ту очевидац, она је преживела све то, ја сам након три до четири дана чуо да се је десило то јер ја сам у Бихаћу живео, значи ја нисам тамо од 1971. године, ишао сам повремено тамо ми је мати и брат и све то било, након пар дана сам чуо да се десило то, а после једног извесног времена не могу сада тачно знати је ли то прошло мјесец дана, од Црвеног крста сам добио поруку од ове Шехерзаде, од брата кћерке, да се то десило што се је десило и да је она, да је у Хрватској код, Свети Рок мјесто, УМПРОФОР француски батаљон их је преузео, и она ми је у поруци написала „не знам“ каже „стрико да ли да идем у Бихаћ или да идем за Хрватску“, имам тамо, брата сам имао једнога, који је фала Богу жив и ја сам јој рекао, уствари послао сам јој одговор не знам да ли је то она и добила, ту поруку поново да ли је добила, углавном сам јој одговорио на ту поруку поруком да иде за Хрватску, међутим тако се испоставило она је отишla у Хрватску у Делнице код мог брата који је тамо радио, он је у априлу 1992. године из те куће баш где се је десило, то је његова кућа, он је покупио жену и своју дјецу и отишао у Хрватску и из Хрватске је када је дошла му Ш. прихватио њу и тог малог, њих је, њих је послao у Њемачку, а њега је послje опет, и он је био под притиском да када су биле несугласице Херцег Босна, и он је био под притиском да би ишао, да би га мобилисали, међутим он је избавио се некако папире, отишао у фала Богу и сада је тамо. Ето ја толико могу, ја не знам, нисам био ту, не знам да ли знам овог човека нити он мене вјероватно. Је ли Тома Тадић Вама нешто, могу ли ја да питам, могу ли ја питати?

Председник већа: Само полако, кажите ми, Ви сте овде навели „То је оно што ја знам по овом питању, волео би када би убице одговарале пред судом за ово што су мени направиле јер мени је из фамилије убијено мати, снаха, два брата, троје њихове деце“?

Сведок И. В.: Тако је.

Председник већа: Када су убијена ова два брата?

Сведок И █████ В █████: Од ове снахе што је убијена и од ове кћерке од 12 година мој брат он је кренуо, то је било збјег, М █████ брат, отац од Ш █████..

Председник већа: То није било овог дана 23.?

Сведок И █████ В █████: Не, они су кренули сви заједно, 10 хиљада људи је кренуло, међутим њих је на једној ливади горе на пола пута до Штрбачког бука.

Председник већа: Добро, само да Вам појасним, ми сада утврђујемо чињенице које су везане управо за лишење живота лица која су била на радној обавези, берби шљива 23.09.

Сведок И █████ В █████: Нису они били.

Председник већа: Значи да су од Ваших рођака погинуле Ваша мајка Ф █████ снаја, и братаница?

Сведок И █████ В █████: Тако је.

Председник већа: Ви сте рекли да је то Ваша породична кућа је ли тако?

Сведок И █████ В █████: То је од брата овога који је у █████ који је дошао по своју фамилију у априлу 1992. године прешао је овде негдје.

Председник већа: То је В.████ М.████звани Бег је ли тако?

Сведок Исмет Војић: Не, не, В.████ Х.████ а В.████ М.████звани „Бег“ је убијен, он је био наставник у основној школи, то је близу основна школа, он је имао стан у школи, а ово ми је од брата овога који је у █████

Председник већа: Па је он ту био привремено за време рата?

Сведок И █████ В █████: И он и мати, он је ту био пошто нема никог, он је био ту.

Председник већа: Кажите Ви, Вами је познат вероватно тај терен, вероватно Вам је познато окружење око те куће.

Сведок И █████ В █████: Јесте, врло добро ми је познато.

Председник већа: Да ли можете, пошто нам је то од значаја за утврђивање одлучних чињеница, да ли можете детаљно да нам опишете та кућа где се налази, колико је удаљена од асфалтног пута, шта се налази испред те куће до асфалтног пута, помињу се два нека воћњака, један доњи воћњак, један горњи, опишите нам уколико сте у могућности те чињенице.

Сведок И █████ В █████: Овако, од асфалта је главна цеста води па има један прогон можда неких 50 метара и ту је онда парцела та. Кућа је од овог брата била ту и воћњак је једно сада 7-8 дулума...

Председник већа: Колико је од асфалта удаљена та кућа?

Сведок И. В. 50-так ако ћемо попреко, али ако ћемо иђи стазом која води до.....

Председник већа: Макадамска, од асфалтног пута?

Сведок И. В. 50 метара.

Председник већа: Од асфалтног пута?

Сведок И. В. Отприлике, да, можда мало више.

Председник већа: Затим се наставља та макадамска стаза, је ли се она укршта са асфалтним путем под правим углом?

Сведок И. В. Да, ево овако ово је асфалт, води и онда десно се скрене са асфалта иде се за ту кућу и ту је на ћошку ето био је стуб за струју, чесма.

Председник већа: Да ли је могуће рецимо од асфалтног пута да се, да ли је прегледно и да ли се може видети шта се дешава испред те куће?

Сведок И. В. Па можда ја не би могао са овим видом али ко је млађи можда може.

Председник већа: Да ли постоји нека зграда или неки објекат који то онемогућава?

Сведок И. В. Да Вам кажем, то Вам је као ево рецимо ако видите овај димњак одавде до тог димњака, ја мислим да се види, ја видим одавде шта се дешава.

Председник већа: А да ли постоји неко дрвеће, да ли постоје неки објекти који заклањају пут?

Сведок И. В. Има једна кућа, има једна кућа испред мала кућа је била која је порушена сада, могуће ако је преко куће гледао да не може, али има између, између те двије куће има простор који, е сад зависи све од угла са којега је он гледао, ја то не могу рећи да ли је неко могао видјети или није.

Председник већа: Добро, ту где су седели људи?

Сведок И. В. Они су седели испред куће у воћу том гдје су шљиве брали, е ту су сједили.

Председник већа: Да ли су они могли да виде људе који наилазе са аутопута?

Сведок И. В. То Вам ја не могу рећи.

Председник већа: Кажите ми, ауто пут је испод те куће, а не изнад куће је ли тако?

Сведок И. В. Испод, да испод, испод, кућа је на спрат сада није нико боравио у њој горе, били су доле на тлу значи, вјероватно ће да су мање могли видјети да су били горе па.....

Председник већа: А кажите ми воћњак изнад те куће, постоји воћњак изнад те куће је ли тако?

Сведок И. В. То је воћњак, не постоји изнад куће, то је та кућа који је воћњак има парцелу, могу ли вам овако показати парцела, то је парцела рецимо и ту је сада пут овдје је кућа, е сада овако је то воћњак иде овом ширином, е а доле је асфалт и пут води ту до те куће овако мота десно, љево, десно.

Председник већа: Значи воћњак је практично у дворишту те куће?

Сведок И. В. Тако је. То је једна....

Председник већа: А да ли постоји само са предњег дела куће или постоји и иза?

Сведок И. В. Са предњег дјела не постоји.

Председник већа: Значи са предњег дела је двориште?

Сведок И. В. Двориште и онда иза куће има воћњак и равно од куће тамо воћњак, неким 7-8 дунума.

Председник већа: А након тога, је ли та кућа на узбрдици некој?

Сведок И. В. Не би рекао, то није нека узбрдица, међа можда метар једна парцела је нижа за, ево можда он то боље зна сада него ја.

Председник већа: Добро, то нам је било битно да бисмо неке ствари...

Сведок И. В. А за то доње воће, ту има испод пута, испод тог сокака који води са асфалта у кућу братову, то је то горње воће, а испод тог пута има доње воће, било је.

Председник већа: Испод макадамског пута или асфалтног пута?

Сведок И. В. Да, макадамски пут, испод макадамског пута.

Председник већа: А испод асфалтног пута да ли има?

Сведок И. В. То је значи између асфалта и макадамског пута има један мали воћњак је био, е то, али то је мали воћњак.

Председник већа: Значи ипак је тај воћњак изнад асфалтног пута, а не испод?

Сведок И. В. Да. Са десне стране асфалтног пута, па је онда...

Председник већа: Из правца, гледано у правцу?

Сведок И. В. Од Бихаћа према Кулен Вакуфу гледано.

Председник већа: Кажите ми што се тиче посмртних остатака, рекли сте да ли сте пронашли посмртне остатке?

Сведок И. В.: Не. Нисам нашао то би волио, то ми је једина жеља.

Председник већа: Никог од рођака је ли тако?

Сведок И. В. Јесам снаху, јесам њеног мужа тог М. В. и његовог сина који је имао тада 18 година, њих сам идентификовao и од једног брата сина, тако да још...

Председник већа: Ја Вас питам у овом догађају код куће.

Сведок И. В.: Пардон, извињавам се.

Председник већа: Ваша мајка Ф., да ли сте нашли њене посмртне остатке?

Сведок И. В. Не, нисам нашао, нисам, нисам нашао.

Председник већа: Добро.

Сведок И. В. И А. Ето то је тај случај.

Председник већа: Кажите ми да ли се придружујете кривичном гоњењу?

Сведок И. В. Да.

Председник већа: Учиниоца и да ли имате неки одштетни захвтев?

Сведок И. В. Па видјећу, то ћемо како буду остали свједоци накнадно то иде после суђења, ја не знам нисам у то, то ћу се посавјетовати са адвокатом или.

Председник већа: Тужиоче да ли имате за сведока питање?

Заменик тужиоца: Не, хвала.

Председник већа: Браниоче?

Адв. Дијана Хајдуковић Росић: Немам, хвала.

Председник већа: Окривљени, да ли Ви имате неко питање? Чланови већа? Кажите ми да ли сте имали трошкове за долазак и да ли тражите да Вам се ти трошкови надокнаде?

Сведок И. В.: Не тражим.

Председник већа:

Констатује се да сведок не захтева накнаду трошкова за долазак на данашњи претрес.

Уколико желите можете да останете у судници, а можете и да се удаљите. Одобравамо Вам да се удаљите, једино Вас подсећам још једном уколико дође до промене Ваше адресе, а буде потребно Ваше накнадно саслушање, да о свакој промени Ваше адресе обавестите суд до правноснажног окончања овог поступка. Уколико желите можете да се удаљите.

Сведок И. В.: Хвала.

Председник већа: И немамо више, ја сам мислила, добро ми смо саслушали ове сведоке који су позвани за данашњи претрес, немамо више ниједног сведока је ли тако, а који су били у могућности да приступе. Мислим да Ш. Х. треба саслушати на главном претресу као и А. који нису приступили. У односу на ове остале сведоке тужиоче да ли остајете при предлогу да се сви саслушају непосредно на главном претресу и да ли тужилаштво, заступник тужиоца и бранилац и окривљени имају предлоге које сведоке позвати за наредни претрес?

Заменик тужиоца: Тужилаштво остаје при својим предлозима. Што се тиче редоследа ја бих овако како смо и дали у оптужници и ја се извињавам још сте нешто питали али ја нисам.

Председник већа: Да ли, значи остајете при предлозима да се сви они поново саслушају.

Заменик тужиоца: Јесте.

Председник већа: Да ћете ми један примерак оптужнице.

Заменик тужиоца: И ја се извињавам зашто Ш. је ли имамо оправдање зашто није?

Председник већа: Немамо никакав извештај да ли јој је уручен позив, то сам констатовала на почетку, нису нас обавестили јер она живи у као и њен брат А. В. Ми имамо слободан термин, односно слободну судницу у септембру, ми бисмо претрес могли да закажемо 23. и 24. септембра уколико је тужилаштво и одбрана у могућности? Уколико Ви немате неких конкретних предлога, мој предлог је да наставимо, да позовемо поново сведоке који нису приступили: С. Ш. З. Д. имамо З. од оца и од оца , значи то су два лица, Х. Ш. Х. Ш. А. Ш. , Ш. Х. и А. В. то су лица која су до сада позивана, сведоци оштећени, а евентуално бисмо могли још неког пошто имамо два дана, то је седморо лица је ли тако. Што се тиче Зорана Тадића, Зорана Берге, Желька Бабића, Милорада Берге, Желька Бабића, они су на издржавању казне затвора. Да ли Ви инсистирате да буду позвани овде ја не знам колико ћemo бити у могућности

Њих четворо, а овде имамо седморо, онда мислим да је боље да оставимо двоје, пошто овде имамо двоје очевидаца, па и ови су сви, у реду је, тако нека и остане, овде је четворо очевидаца, овде двоје, то ће ићи брже.

А пошто је присутнима саопштен дан и час одржавања главног претреса, исте не позивати.

Заменик тужиоца: Ја се извиљавам је ли знате можда у којој ћете судници бити?

Председник већа: Четворци. Само да проверимо која ће судница. Неће видео линк, видео-линк ће следећи пут.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА